47. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. SZEPTEMBER 4.

LUDAS MATYI

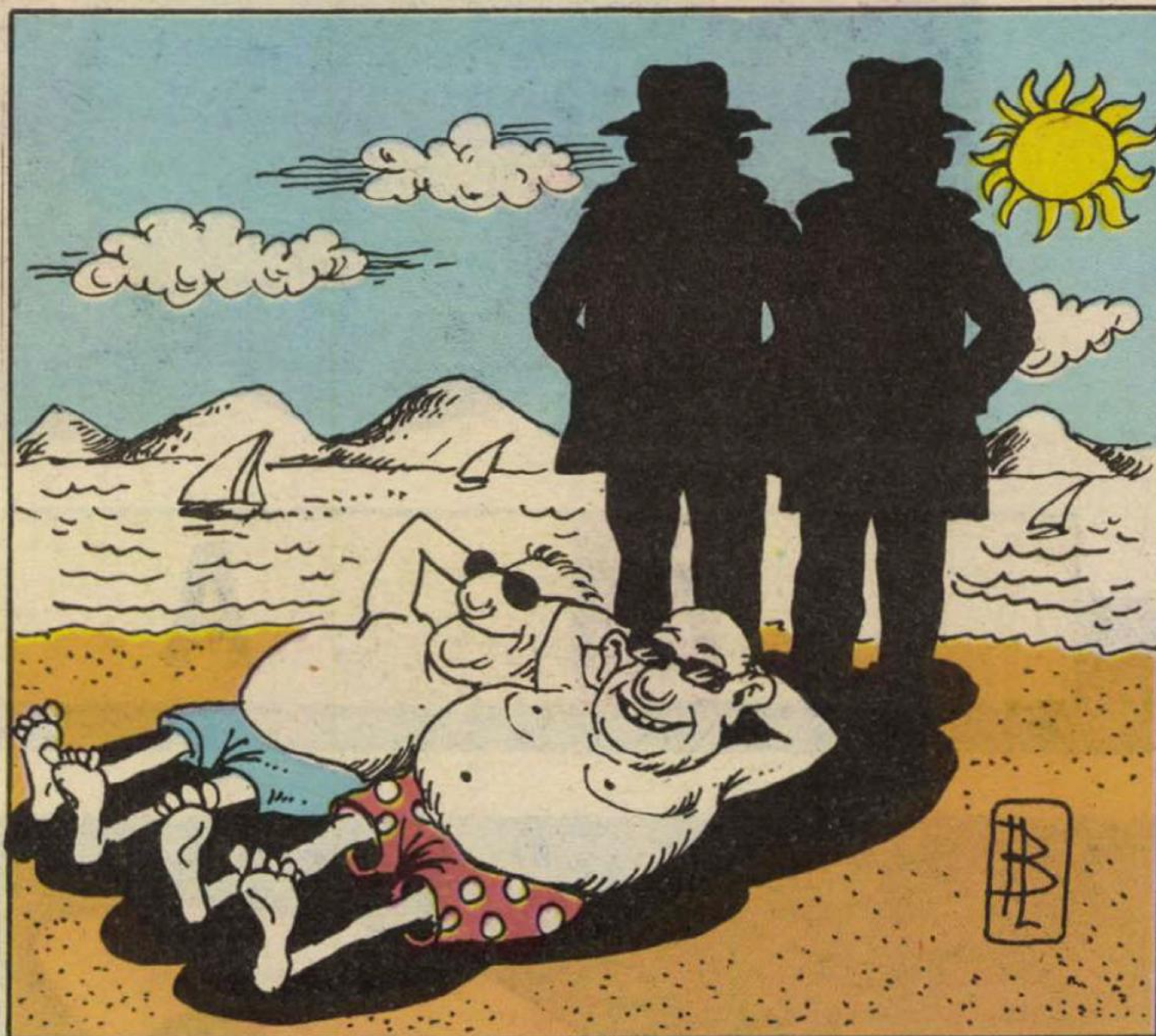

KÍSÉRTET JÁRTA BE A SZOVJETUNIÓT

PLURALIZÁLÓDÁS

NYARAL AZ ÁRNYÉKKORMÁNY

– Ebben az augusztusi hőségben jól jön egy kis árnyék...

HIÁNYPÓTLÓ ELMÉLKEDÉS A PÓTLÁSRÓL

Nem tudom, megfigyelték-e, hogy akad egy érdekes magyar szó, amely leginkább összetételekben fordul elő. Ez a szavunk a PÓT.

Példának okáért: pótkávé, pótmama, póthaj, satöbbi... Azt fejezi ki, hogy valamit annak hiánya esetén helyettesít.

Ha nincs kávém, helyettesíti a pótkávé. Hajam hiányát a póthaj. Bár nem egészen egyértelmű a dolog. Mert itt van a pótkötet, pótágy, pótvizsga, pótalkatrész, pótkocsi – vagy a pótszabadság.

Az utóbbi ugyebár nem azt jelenti, ha nincs szabadság, akkor van helyette pótszabadság, hanem kiegészíti az előzőleg már meglévőt. (Ez a szükséges plusssz!)

Ennél precízebb talán a „pótló" szavunk. A citrompótló egyértelműen azt jelenti, ha nincs citrom, akkor van helyette citrompótló, ami ugyanolyan hatású, mintha citrom volna. Villamospótló = ha nincs villamos, van helyette valami más – busz vagy az apostolok lova –, amely megközelítőleg hasonló élvezetet nyújt, mintha villamossal utaznánk.

Vagy gondoljunk például a kárpótlásra, amely ugyebár azt hivatott kifejezni: ha éppen nincs kárunk, akkor jöhet a kárpótlás, és iziben pótolja majd a kárt. És annak olyan lesz a hatása, mintha lenne. Mármint kárunk.

Hoppá! Lehet, hogy ez az utóbbi mégsem olyan egyértelmű?

RÁK BÉLA

– Megőrjít ez a rakás közép-európai, mindegyik saját, autonóm kondérban akar főni

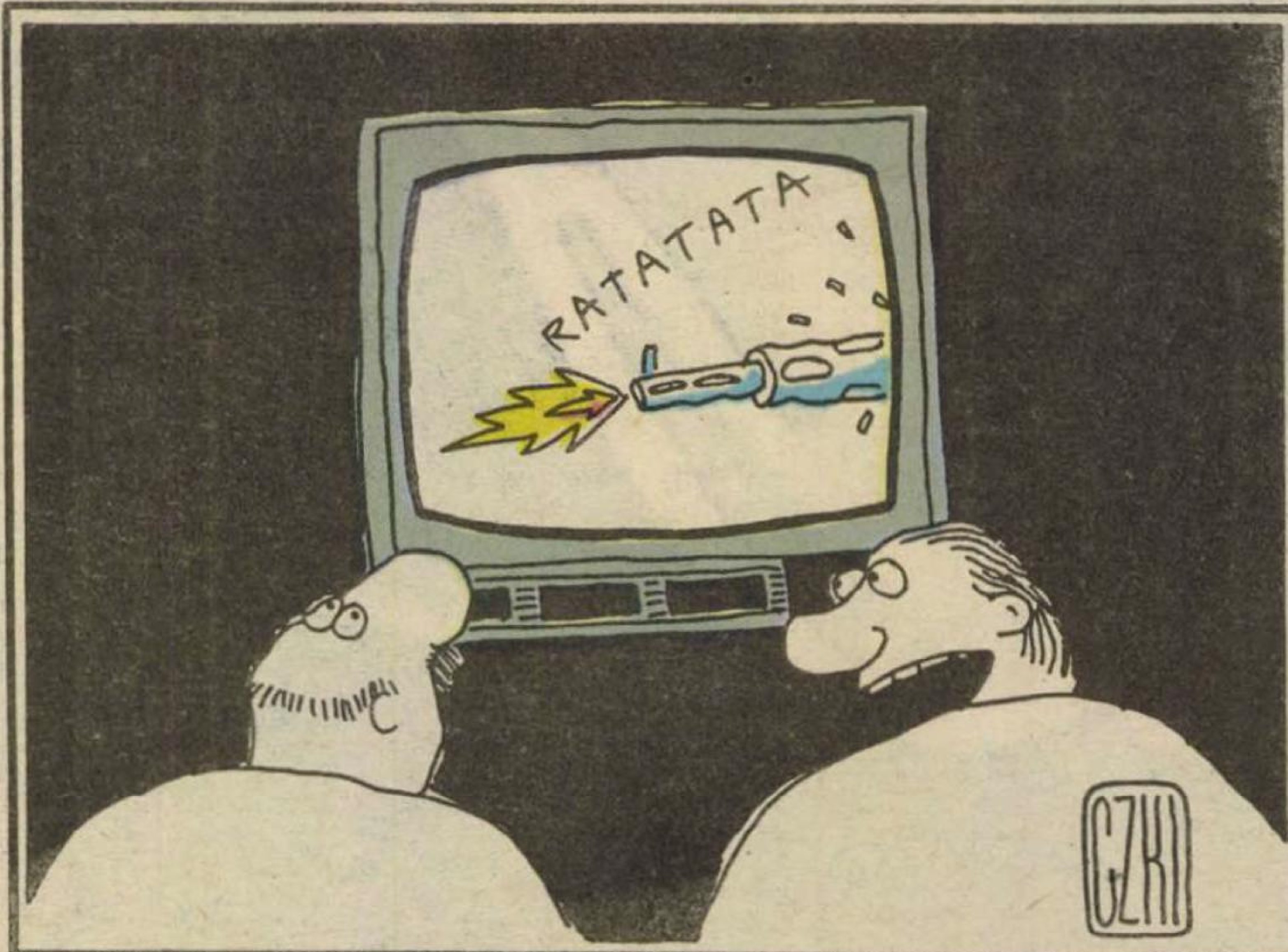

– Ki a nyavalya zabált bele! Ez lett volna a bizonyíték a sajtóértekezleten. A magyarok burkolt területi követeléseire!

ÚJSÁGHÍR

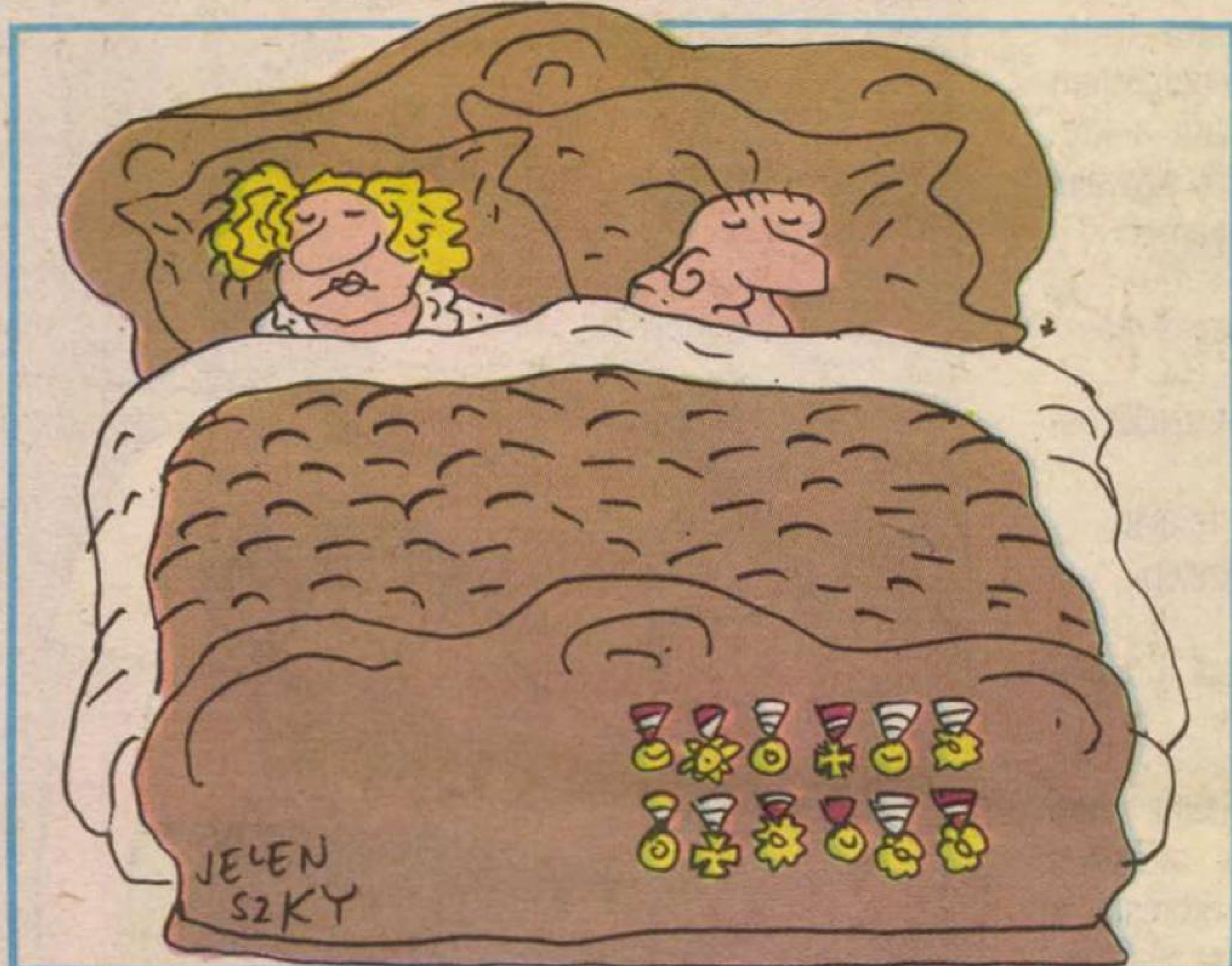
„ANNUS, GRISIN – NEM KÖZELEDTEK"

– Nem kellene inkább Annuskával próbálkozni?

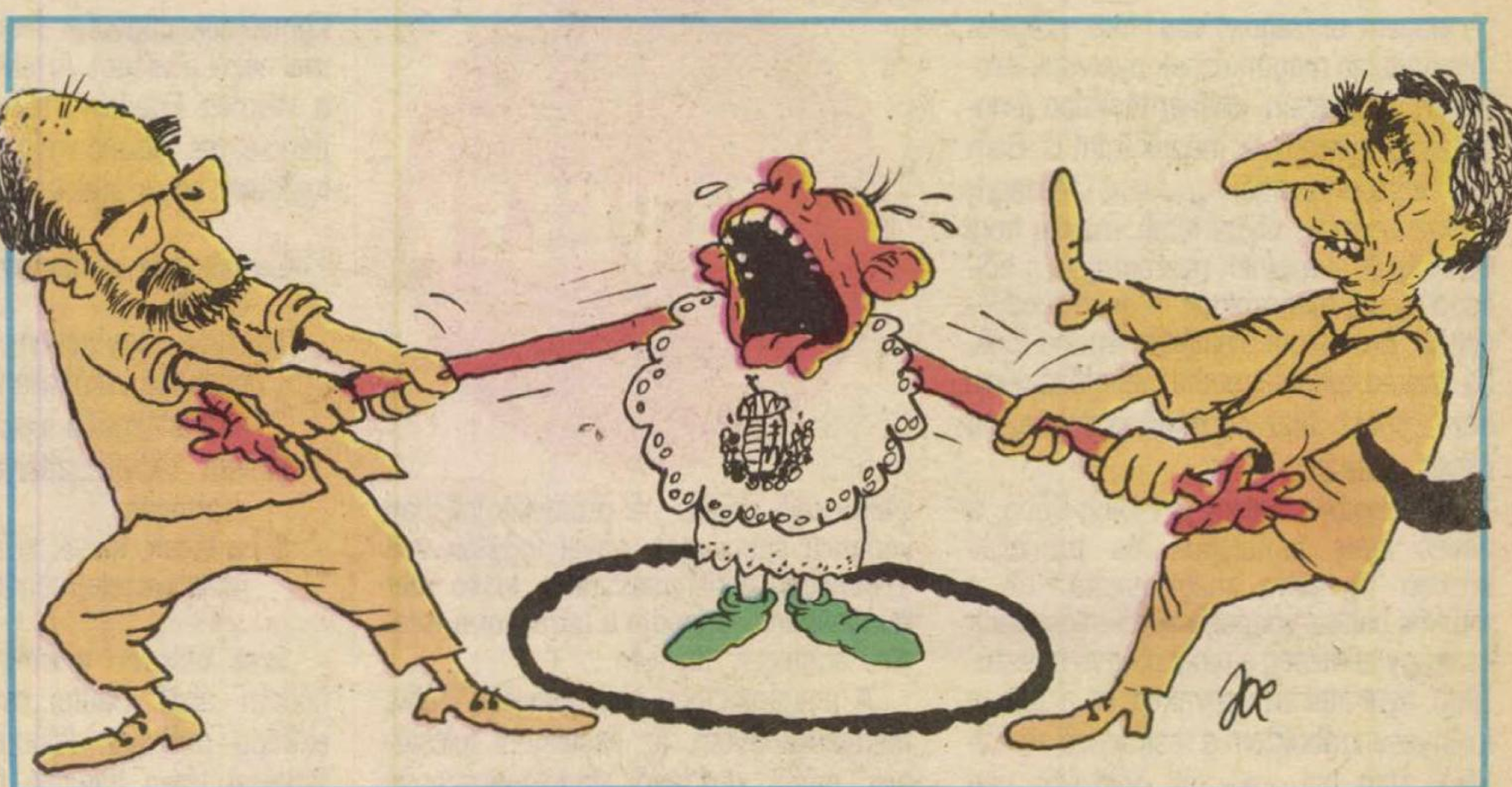

– Maradjon már, papa, ez még nem az a sorozat, csak az Esti egyenleg!

NYUGDÍJBAN A FONTOS ELVTÁRS

KÖZÉP-EURÓPAI KRÉTAKÖR

KI MEGY EL NAGYKÖVETNEK?

Közvetlen érdekeltség okán ez a kérdés foglalkoztatta e percekben a Pisze Elefánthoz címzett lebuj törzsközönségét. Mandola barátom felkérte ugyanis a jelenlévőket: segítenék ki a bajból a Külügyminisztériumot, minthogy betöltetlen néhány nagyköveti állás.

– Én fölvállalnék egyet – jelentette ki a Bokszoló, akit fénykorában Villámnak becéztek. Általában ugyanis, amint elkezdődött a mérkőzés, ő villámgyorsan a padlóra került. – Főleg Amerikában.

– Rendben van. De ehhez a munkához idegen nyelvet is kell tudni. Nálad ezzel kapcsolatban mi a szitu?

A Bokszoló eltöprengett kicsinykét, csak azután nyilatkozott:

– Konokkaut. Ringfrej. Brék. És tudom angolból a számokat is nyolcig. Nemzetközin mindig ennyit szok rászámolni a bíró arra, akire pikkel.

Sajnálkozva csóválta meg a fejét Mandola.

– Ez még kiskövetnek is kevés.

Zebi, a csapos odavágta a felmosórongyot a pultra.

– Én eredetileg német nemzetiségű igaz magyar vagyok. Nekem úgy megy a dajcs, mint a vízfolyás. Gutentág meg minden.

– És az eszcájggal mennyire vagy ismerős? – firtatta Mandola. – Mert ha felcsapsz nagykövetnek, furt járnod kell fogadásokra. Zaba, pia – rengeteg. De evőeszköz még több. Melyik késsel kell enni a halat, melyikkel a libamájat, hányhegyű villával kapkodod a szádba a rósejbnit, hánnyal a tokaszalonnát, a fagyit kiskanállal, a bablevest nagykanállal, na?

Zebi zavarában meg sem tudott mukkanni, de halkan megszólalt a Tanár úr. Ő vagy húsz éve a szülői munkaközösségek karmai közül menekült az alkoholmámor karjai közé.

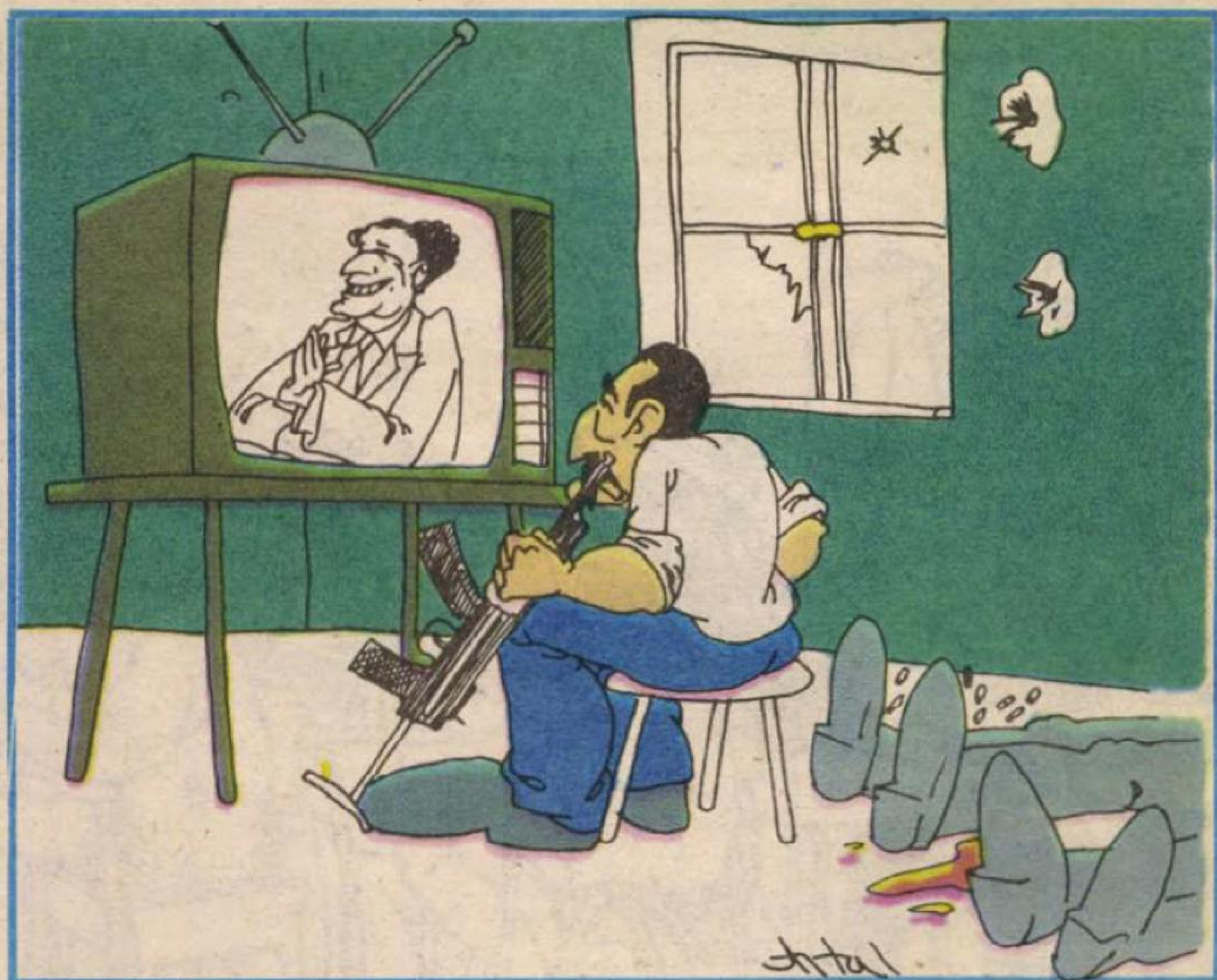
– Kérem, én középfokon államvizsgáztam franciából, felsőfokon angolból. Németül sem lehetne eladni. Az illemkódex alapjaival is tisztában vagyok. Nekem nagyon megfelelne egy ázsiai ország, ahol a szaké vagy más tömény járja.

Barátom, Mandola egészen elszomorodott.

– Drága Tanár úr, ez nem megy, hiszen te a második feles után úgy kacsintasz, hogy az egyik szemeddel látod a másikat. A japcsik meg más távol-keletiek azt hinnék, hogy őket csúfolod, amiből borzasztó külügyi botrányok lennének, talán még háború is... Van-e még jelentkező nagykövetnek? ...Nincs? Akkor innen üzenjük Jeszenszky miniszter úrnak, hogy a Pisze Elefántra pillanatnyilag nem számíthat. Ájem szorri forhim.

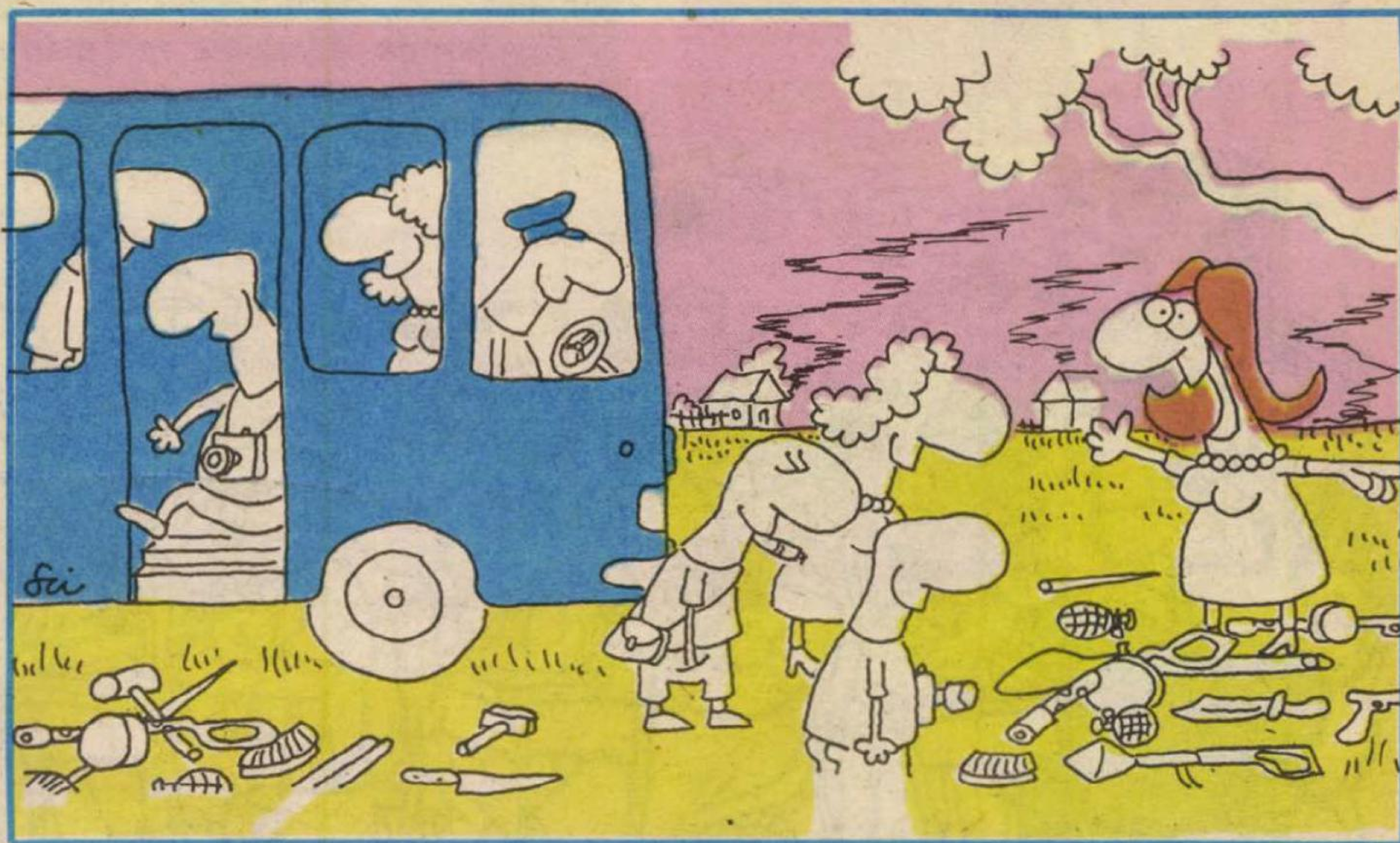
KÜRTI ANDRÁS

NÉZŐPONTOK

...nálunk, Amerikában egy komolyabb autóbalesetben többen meghalnak, mint Jugoszláviában összesen...

ÚJ JUGOSZLÁV ÚTIPROGRAM

– Aki az usztasákhoz áll, jobbra, aki a csetnikekhez, balra! Délután kettőkor ebéd egy hangulatos kisvendéglőben!

ISKOLA... ISKOLA... ISKOLA... ISKOLA...

NYELVELEK

Idegen országok vájt fülű polgárai minduntalan megütköznek nyelvünk szokatlan hangzásán, jóllehet titokban fenntartással viseltetnek mások iránt is. Bem apó leszármazottjai számára Masaryk fiainak beszéde olybá tűnik, mintha honi apróságok sürgetnék nyammogva a bölcsődében a megszolgált öt deka medvecukrot. Én viszont elhatároztam: ha törik, ha szakad, tehetségemhez, lehetőségeimhez képest tűzzel-vassal védelmezem Árpád unokáit.

Nemrégiben nálam járt Ding-Dong, a neves kínai tautológus, és fejenállás közben fitymálva megjegyezte: ez a törökös halász-vadász icsoda-micsodánk csakúgy hemzseg a tengerikígyó hosszúságú, nyakatekert szavaktól, én azonban fölényesen ráböktem a roskadozó asztalkára: Van hal, van sajt, van vaj, van szaft, van bab, van hab, van zab... – mire a professzor elkékült az irigységtől, és mérgében megevett két adag kolozsvári töltött káposztát szalonnából sütött kakastaréjjal.

Lavrentyij atya, a Szvetozarevói Elkárhozott Kolhoztagok Rendház exarchája nekem címzett lelkipásztori levelében viszont azt panaszolta fel keserűen, hogy ez a „madjarski jazik" az e-n kívül nem ismer más betűt. Gondolkodás nélkül elküldtem a búvalbélelt lelkiatyának Éberhardt Kajetán kortárs költő zseniális négysorosát:

Piri, mit kibír!
Hízik s virít.
Nini, visít. Itt nincs kilincs!
Csitt: itt lift sincs!

Mások viszont egoizmussal, féktelen önimádattal vádolnak bennünket, és nehezményezik, amiért kézzel-lábbal tiltakozunk mindenfajta idegenszerűség ellen. A renegátok, persze, nem olvasták Csomány Csilla tehetséges fiatal írónő lebilincselő sorait: „A promiszkuitásban vegetáló specerájos, mivel fogytán volt a muníció, abrichtolás után, kissé már illumináltan, kiengedte a cúzaccot a rotációs aggregát dűznijén..."

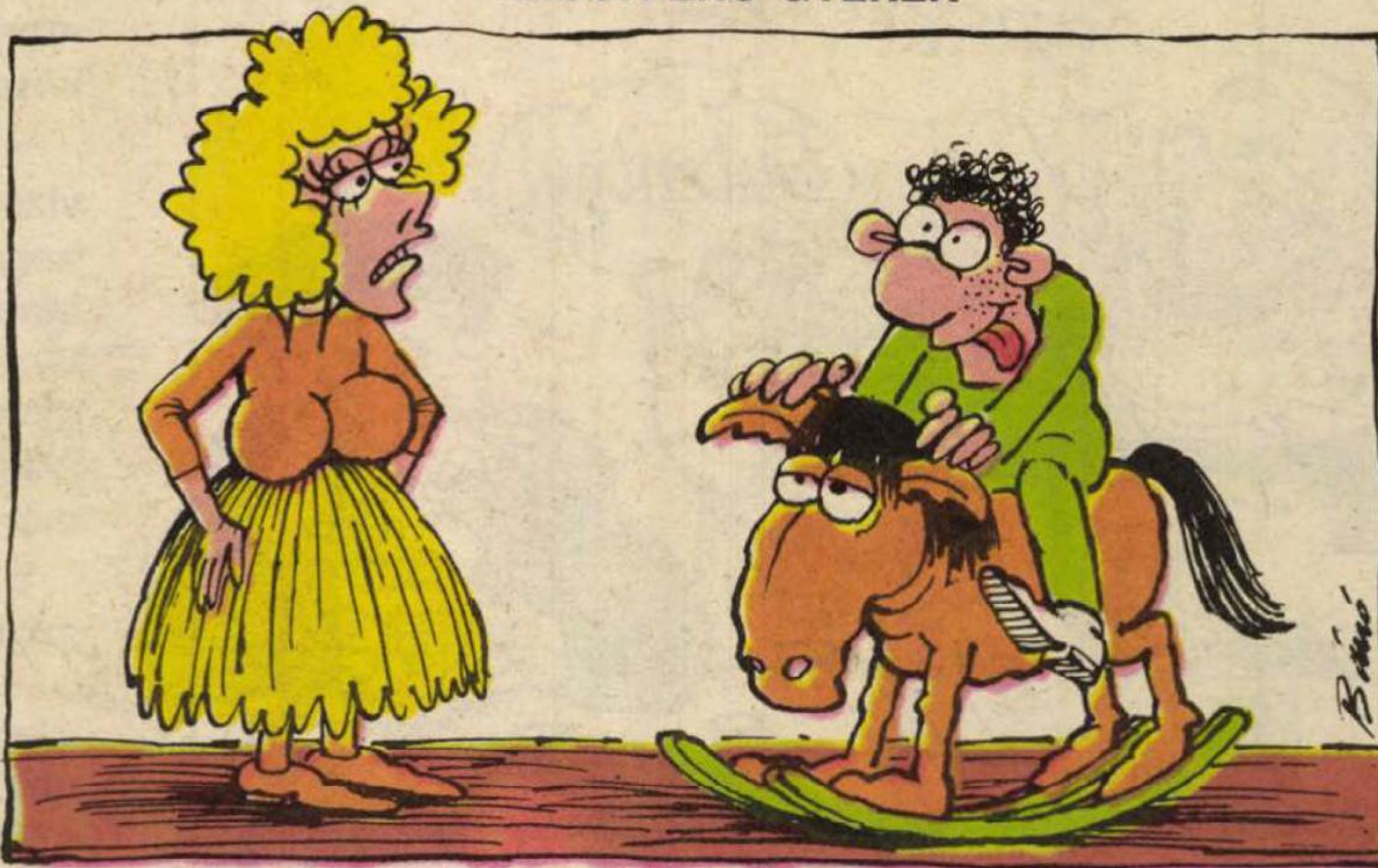
A magánéletben sem ismerek tréfát. Menyasszonyom, az esslingeni tejcsarnok erőtől duzzadó eladókisasszonya szerelmünk csúcsán kijelentette: az „ungarische Sprache" telis-teli van szándékosan megnyírbált, kurta-furcsa kifejezésekkel, hiányzik belőle a világos, közérthető, katonás mondatszerkesztés, és képtelenek vagyunk technokrata szemmel nézni a világot. Arrébb hengergettem a vérmes Fräuleint, felmásztam a kredencre, és átszellemült arccal szavalni kezdtem egyik lírai költeményemet:

Lennék bár balmeneteskőzcsavar-
beállító,
Te olyan vagy nekem, mint szellőzés-
biztosító zárókallantyú
robbanásgátló lépzsilip tetején,
Életem: tápvízszabályozószelep-
csattogás,
S ha látlak, kiesik kezemből az acél-
radiátorszelep-tömítés...

Ezek után ne tessék csodálni, hogy hónom alatt Dante összes műveivel ekképp próbálok felüdülést keresni a Rákóczi téren flangáló harcias amazonoknál: Lilike! Lila lábod álomként libben előttem! Ó, lenge lány! Lelkem lágy dallamokat trilláz, csak volna tallérom...

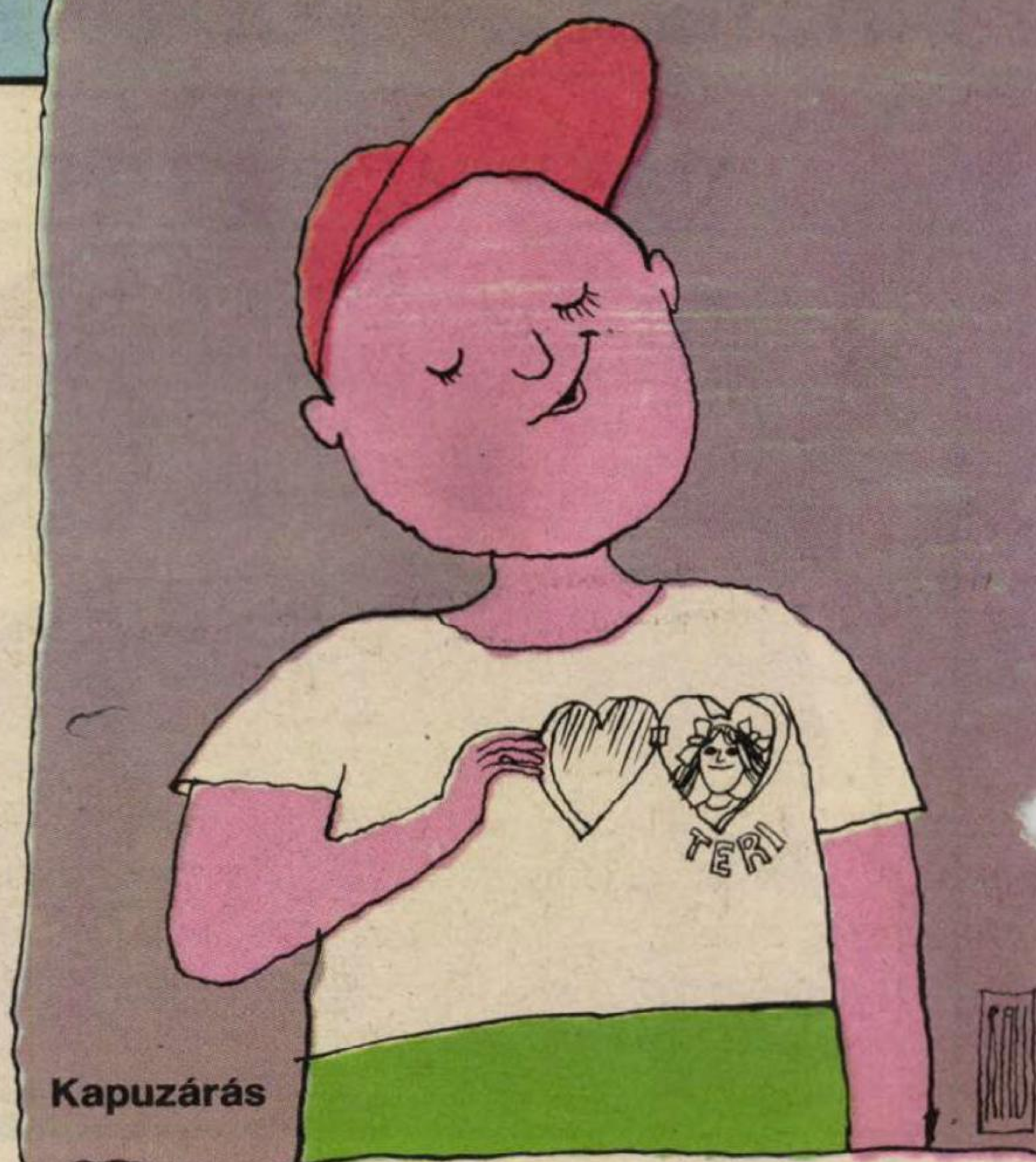
ADAMECZ KÁLMÁN

KÉSŐN ÉRŐ GYEREK

– Szállj le a hintalóról, Misike, mert elkésel a gimnáziumból

KEZDŐDIK A SULI

Kapuzárás

A NAGY SZERELEM

– Azt ígérte az osztályfőnöknő, ha a hatodikat elvégzem, hozzám jön feleségül

BECSÖN-GET-TEK...

A hovatovábbi középiskolában Zavaros tanár úr rögvest szeptember másodikán dogát irato[t] a nebulókkal. Szakemberek szerint ma már maga az értekezés címe is alapjaiban rengethe[ti] meg korhadt oktatási rendszerünket:

„NYÁRI ÉLMÉNYEM"

Zavaros diákjai a képen látható elementáris lelkesedéssel veselkedtek neki...
...a tanár úr pedig repeső szívvel, kíváncsian várta a dolgozatjavítást...

*

Figyelmes olvasóink azonban ránézésre is megállapíthatják, hogy KI HOL NYARALT az alább[i] helyszínek közül?

Hurrá! ...Tanulunk?

János bácsi, a Tér utca 4/B viceházmestere ezen a reggelen korábban józanodott ki az általában megszokottnál, a Terkát sem döngette el az apja, mert megint házon kívül töltötte az éjszakát és az ABC-be is megérkezett a péksütemény, mégpedig nyitásra! Aki ismeri az utcabeliek hagyományőrző rituális szokásait, az előtt ebből világos, hogy ez a nap itt most ünnepnap lesz! Az utca egy szem iskolaérett nebulója a mai napon fogja ugyanis először átlépni a kerület patinás „alma mater"-ének küszöbét! Pistike – a kétkezi munkanélküli szülők gyermeke – elindul az ismeretszerzés rögös, de ennek ellenére nyaktörő útján!

Pistike anyukája, – Átlagmagyar Jánosné, született Spulni Vera kiképzett szövőgyári betanított – könnyeit nyelve (más nyelnivaló nem lévén a háznál) adta fel gyermekére an önkormányzat segélyéből használtan vett üres iskolatáskát.

Pistike apukája – Átlagmagyar János – az uzsonnacsomagot helyettesítendő; barackot nyomott fia fejére, mégpedig jó apához illően ötöt, had egyen az a gyerek!

Ezzel Átlagmagyar Pistike, akárcsak egy ígéretekkel megtűzdelt választási kortesprogram, menetkészen állott, majd az üres iskolatáska miatt restelkedő szülői páros kíséretében kilépett a Tér utca 4/B reggelbe nyíló kapuján...

Itt aztán gyökeret vert a lábuk, a döbbenettől elállt a lélegzetük! A ház előtt ott toporgott az utca valamennyi lakója, nemre, felekezetre és a „Parkírozni tilos!" táblára való tekintet nélkül. Egyetlen nagy család, egyetlen – az utca benjáminjáért dobogó – nagy szív gyanánt. Mindenki szorongatott valami Pistikének szánt útravalót a hóna alatt; – a nőcsábász Kerekes kivételével. (Ő nem a hóna alatt, hanem a kapu alatt szorongatott és nem útravalót, hanem a Terkát.)

Józsi bácsi, az önmegtagadott volt pártmunkás (ma öregcserkész) May Károly és Marx Károly összes műveit hozta; „– valamelyik majd csak jó lesz!" alapon.

Zsófi néni, az utcabeli trafikos egy református és egy katolikus imakönyvet dugott Pistike táskájába, mondván „– ki tudja milyen vallású hittantanárt szerzett a polgármester úr?"

Zsengei Zsenge szűr- és szocrealista képzetlenművész pasztellkrétáit ajánlotta fel, valamint „Kietlen havas táj" című táblaképét írólap gyanánt.

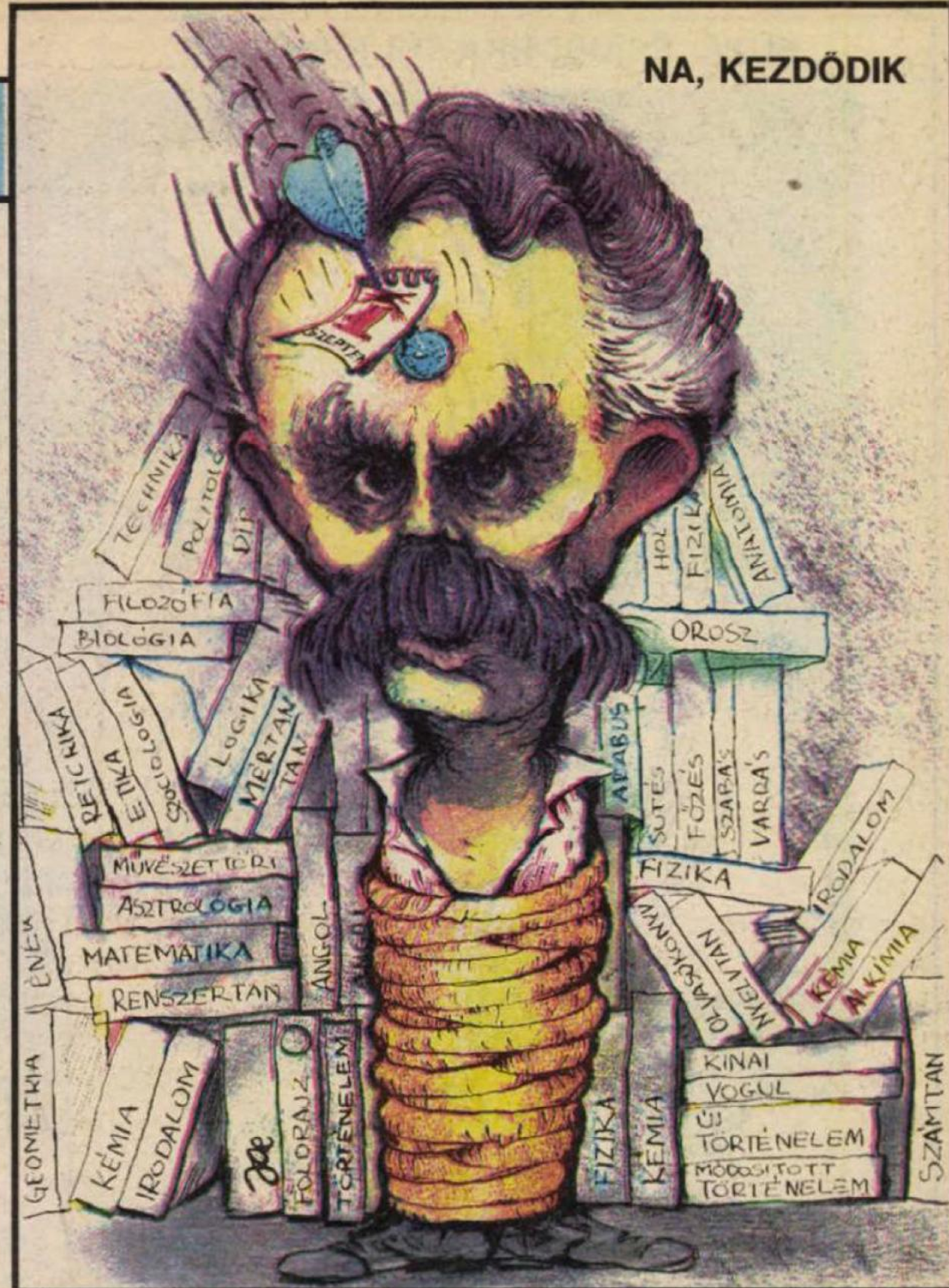
A többi ajándék is roppant praktikus volt. Postagalamb az ellenőrzőkönyv „iskola közlései – szülő válaszai" című oldalait helyettesítendő és „A nádpálca, a tenyeres és a körmös morfológiai leírása" című disszertációt vitéz Bakkantsossy Ödön K. U. K. huszárkáplár tollából. (Hogy csak a leglényegesebbet említsem!)

Miután mindez bekerült a Pistike táskájába; – indulásra készen állott az utca! Ekkor érkezett Józsi, a postás, de nem újabb útravalót, hanem egy táviratot hozott:

„kedves szueloek stop iskola penzhiany, tantervhiany es tanaroehiany miatt eloere nem lathato ideig zarva stop evkezdetreol kesoebb ertesitest kueldeunk stop e taviratot utanvettel kueldtuek stop kifizetni nehogy elfelejtsek stop

Ui: addig is tanitsak otthon a nebulokat stop rendesen mert osztalyozni fogjuk stop!

BODNÁR GYULA

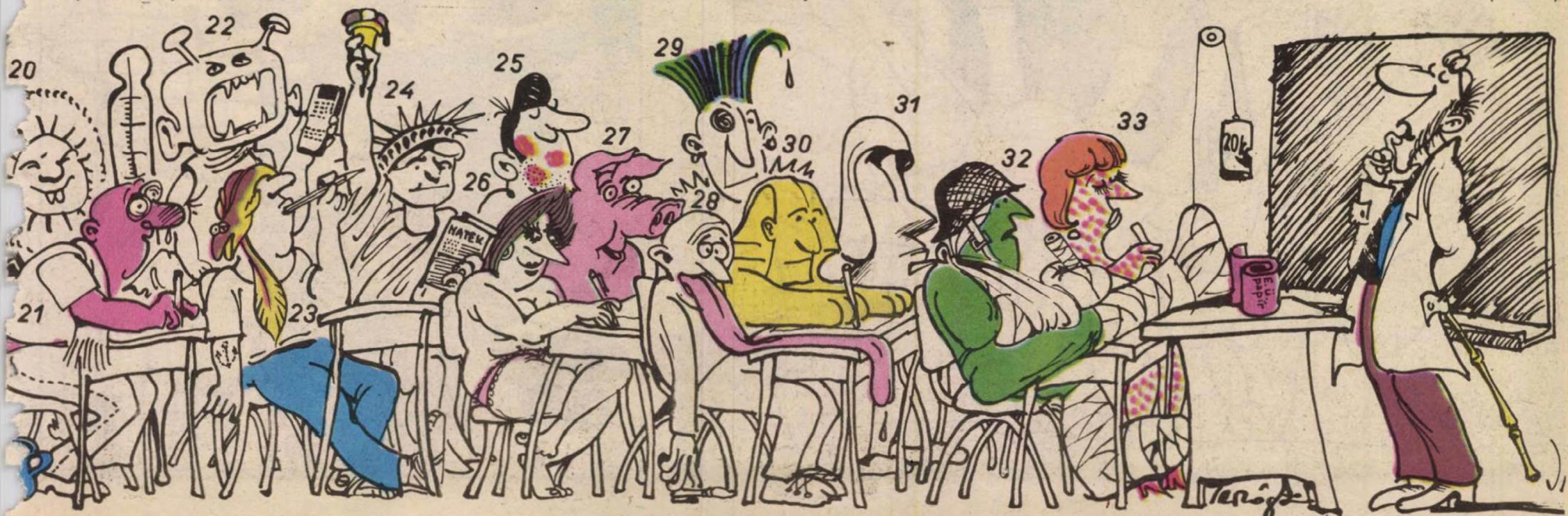

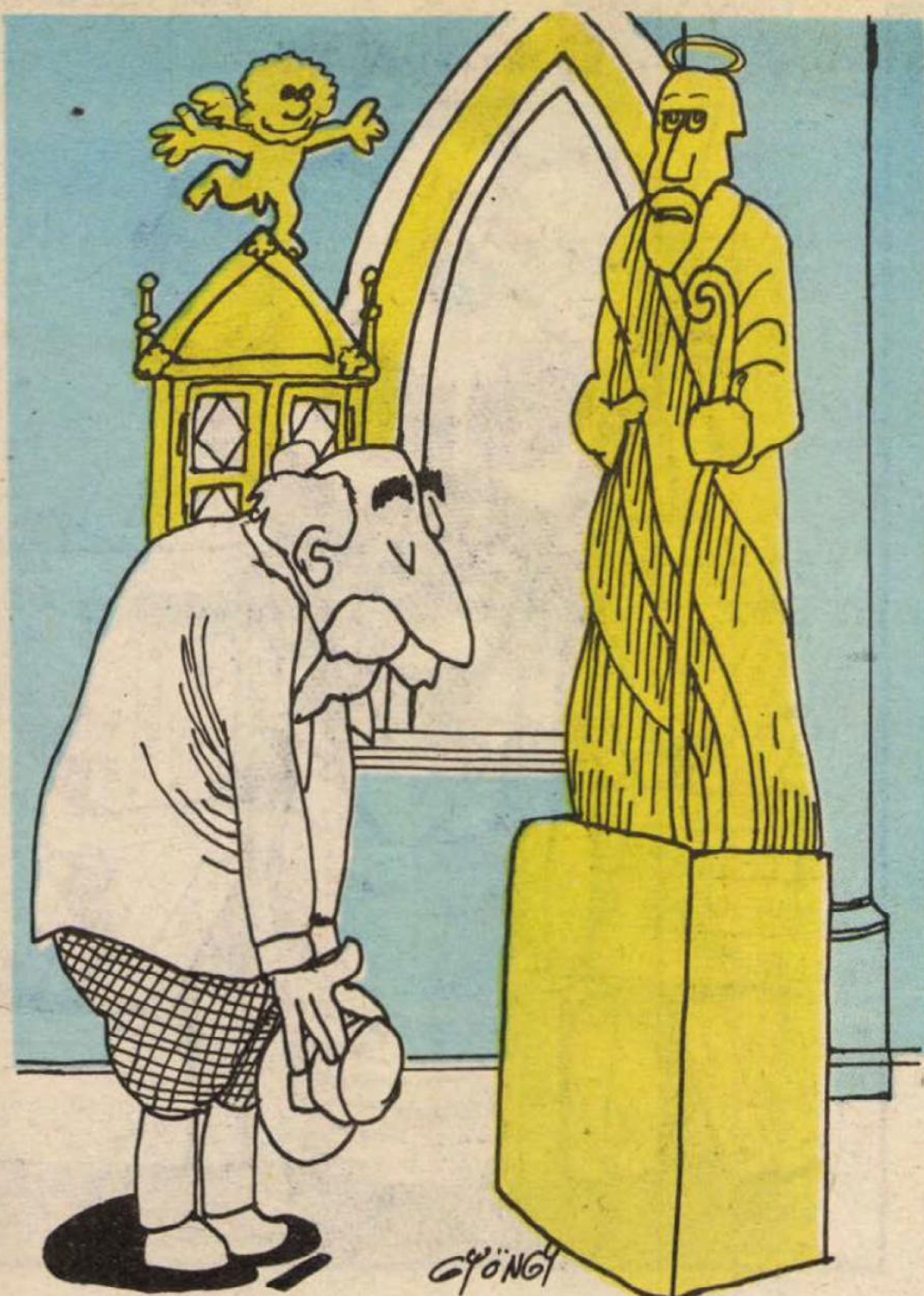
1 – előzetes letartóztatásban
2 – elvonón
3 – akupunktúrás fogyókúra-táborban
4 – a Mártírok útján
5 – Ostffyasszonyfán és Máriaremetén
6 – képzőművész alkotótáborban
7 – Káposztásmegyeren
8 – vándortáborban
9 – új lakótelepen
10 – a Kanári-szigeteken
11 – Vértesszöllősön
12 – Békés Csabán és Gyulán, Boros Jenőn, Borsod Ivánkán, Buda Őrsön, Jász Kara Jenőn, Nagy Ivánon, Puszta Szabolcson, Rév Fülöpön, Török Bálinton továbbá fél vendégéjszakát Nagyatádon
13 – valahol a déli féltekén
14 – palesztin fogságban
15 – kétcsillagos SZOT-szállóban
16 – olvasótáborban
17 – görögországi körutazáson
18 – Lábatlanban
19 – észak-skóciai várkastélyban
20 – otthon, a hűtőszekrényben
21 – Csurgón, Lillafüreden és Taksonyban
22 – a videokészülék mellett
23 – angolnapusztuláskor a Balaton mellett
24 – a New York-i néninél
25 – itt a szomszédban, Erzsébeten
26 – Bugyiban a rokonoknál
27 – Nagydisznódon (Cisnădie: Románia)
28 – intenzív nyelvi táborban
29 – a Fekete lyukban és a Blahán
30 – Egyiptomban
31 – a Húsvét-szigeten
32 – a jugó(?) tengerparton
33 – algásodás idején a Velencei-tónál

Nota bene: a tanár úr a Moszkva téri „munkaerő piacon" töltötte a nyarat. Heti öt rongyot kaszált...

(Tarnó)

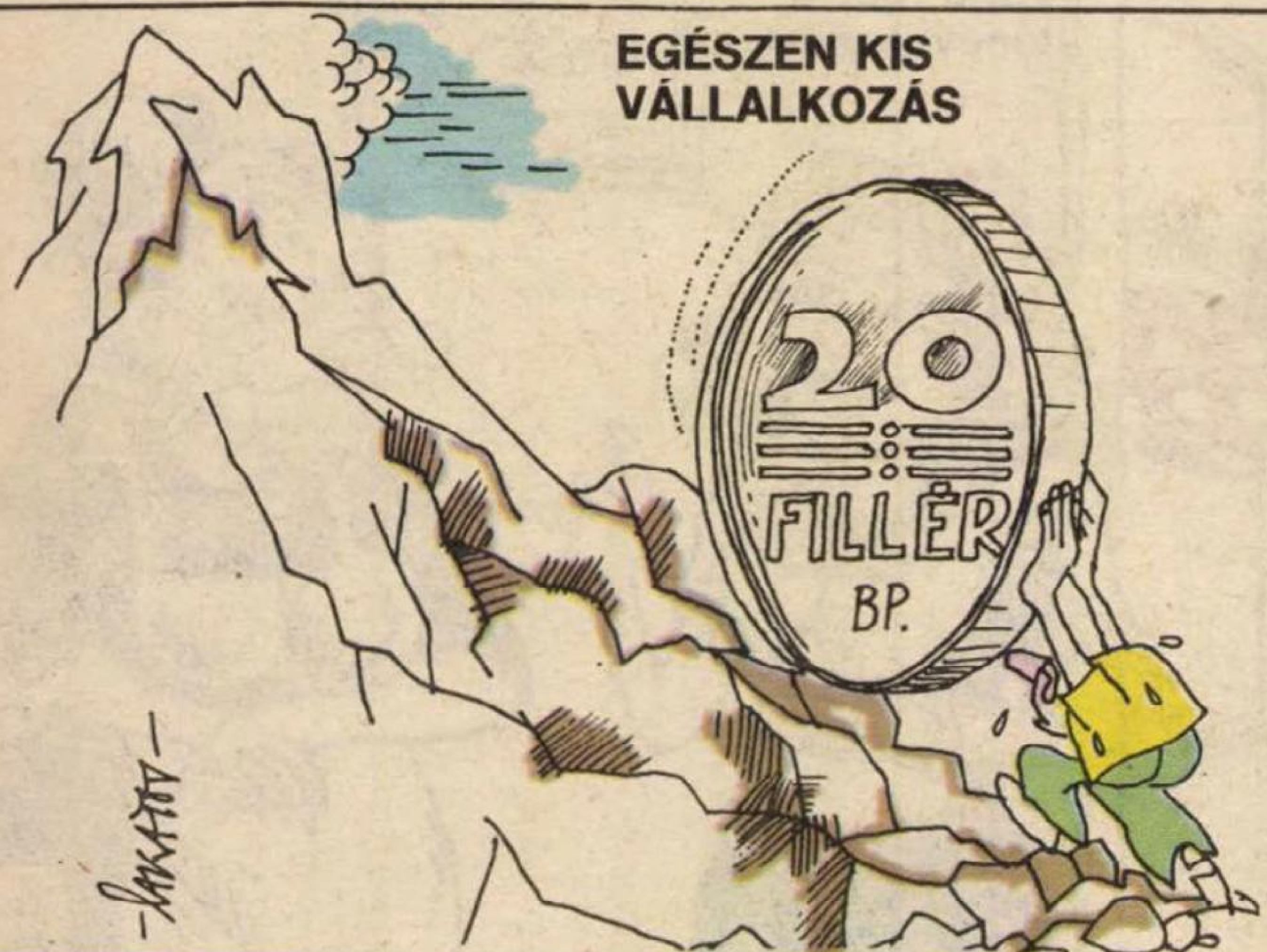

BÚZA- ÉS UBORKA-TÚLTERMELÉS

– Istenem! Miért büntetsz bennünket?...

EGÉSZEN KIS VÁLLALKOZÁS

LEVELET KÜLDÖTT A POSTA

Sok évtizedes ismereteim szerint a Posta hozni szokta a levelet. Ezt a szokását már elég régen gyakorolja. Ezúttal azonban nemcsak hozott, hanem küldött is. Gondolják csak el milyen büszkeséggel tölt el ez a kettősség.

S ami végképp elrontotta örömö- a megszólítás, hogy tisztelt ügyfelünk! Tehát nemcsak ügyfél vagyok, hanem tisztelt is. Nem sok ez a jóból?

Bevallom nem vagyok hozzászokva, hogy ilyen nagy cégtől ilyen bensőséges baráti sorokat vehessek kézhez. Eddig az ilyen jellegű levelek sokkal rövidebb megszólítást tartalmaztak, nem szólva a folytatásról.

A baráti megszólítást követően arról tájékoztatnak, hogy mennyi minden történt azóta, hogy nem találkoztunk. Például a telefondíjak elszámolása terén már a Magyar Távközlési Vállalatot illeti a turáni átok, de a Magyar Televízió elnöke a Postát bízta meg az előfizetők nyilvántartásával és az előfizetési díjak beszedésével. Ennek közlésével biztosan az volt a céljuk, hogy megosszák ezt az örömet velem. Hiába új szelek fújnak, ha ezt a Szilágyi Erzsébet megérhette volna...

Ami ezután következett már korántsem tetszett annyira. Például az, hogy az Országos Takarékpénztár – nekem mint átutalási betétszámlásnak – a televízió előfizetési díjának beszedését külön megbízásként kezeli.

S ami végképp elrontotta örömömet az a megjegyzés, hogy tudják ez az intézkedés számomra kedvezőtlen, mert az OTP is ráteszi kezelési költségként a maga obulusát. Igaz, hogy csak január 1-jétől számolják fel, mert eddig jól viselkedtem és nemcsak a spenótot ettem meg, hanem az előfizetési díjat is rendesen befizettem.

Viszont mindent kárpótolnak a levél befejező sorai, szó szerint idézem:

„Sajnálom, hogy az Ön és a Posta Vállalat számára kényelmes és biztonságos fizetési rendszert meg kell szüntetnünk, ezért szíves megértését és elnézését kérjük!".

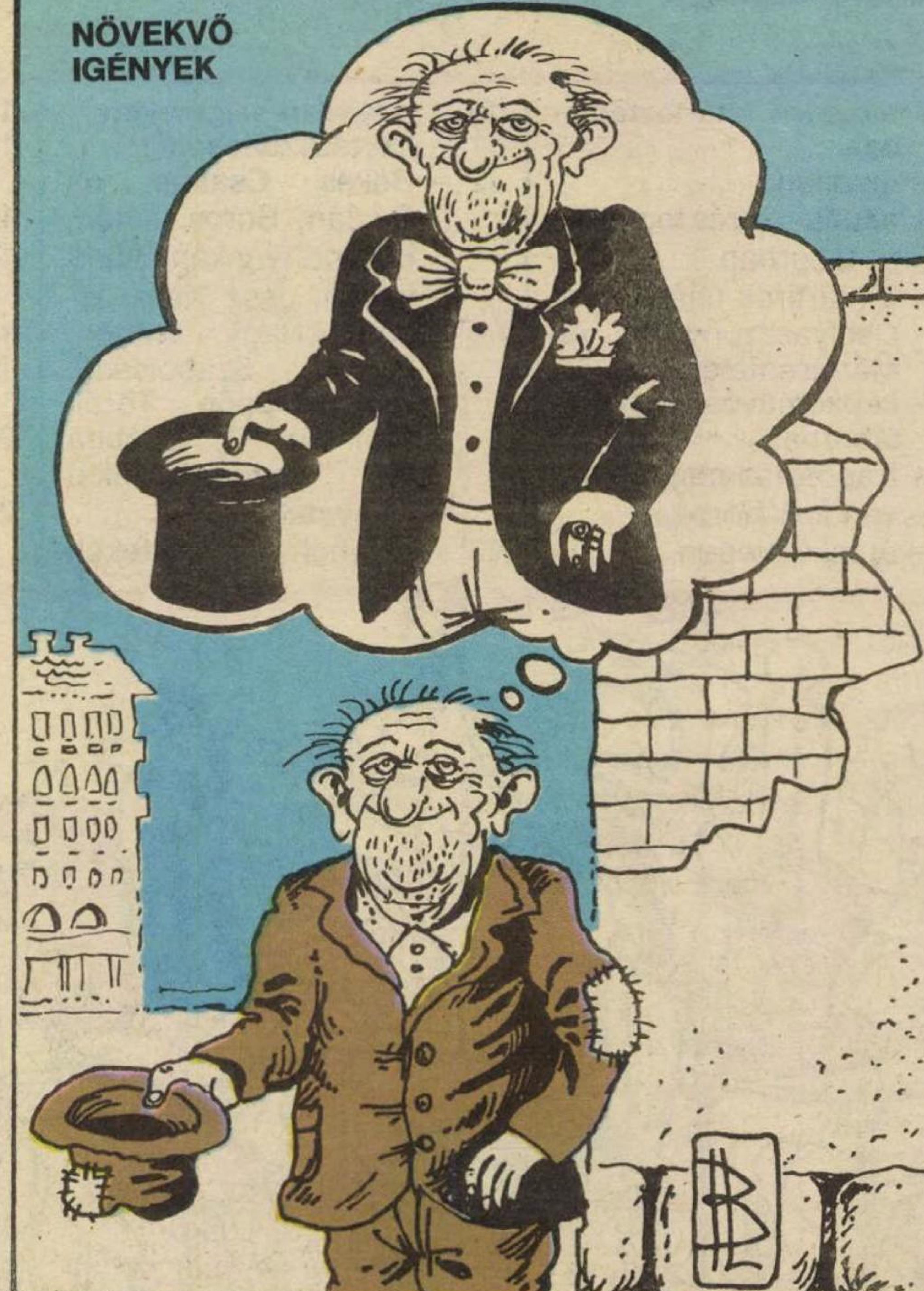
Biztos vagyok abban, hogy ilyen szép sorokat kevesen kapnak. Kár, hogy nem hintették meg a levélpapírt egy finom illatú kölnivel...

LÉWALD GYÖRGY

ARANYBORJÚ

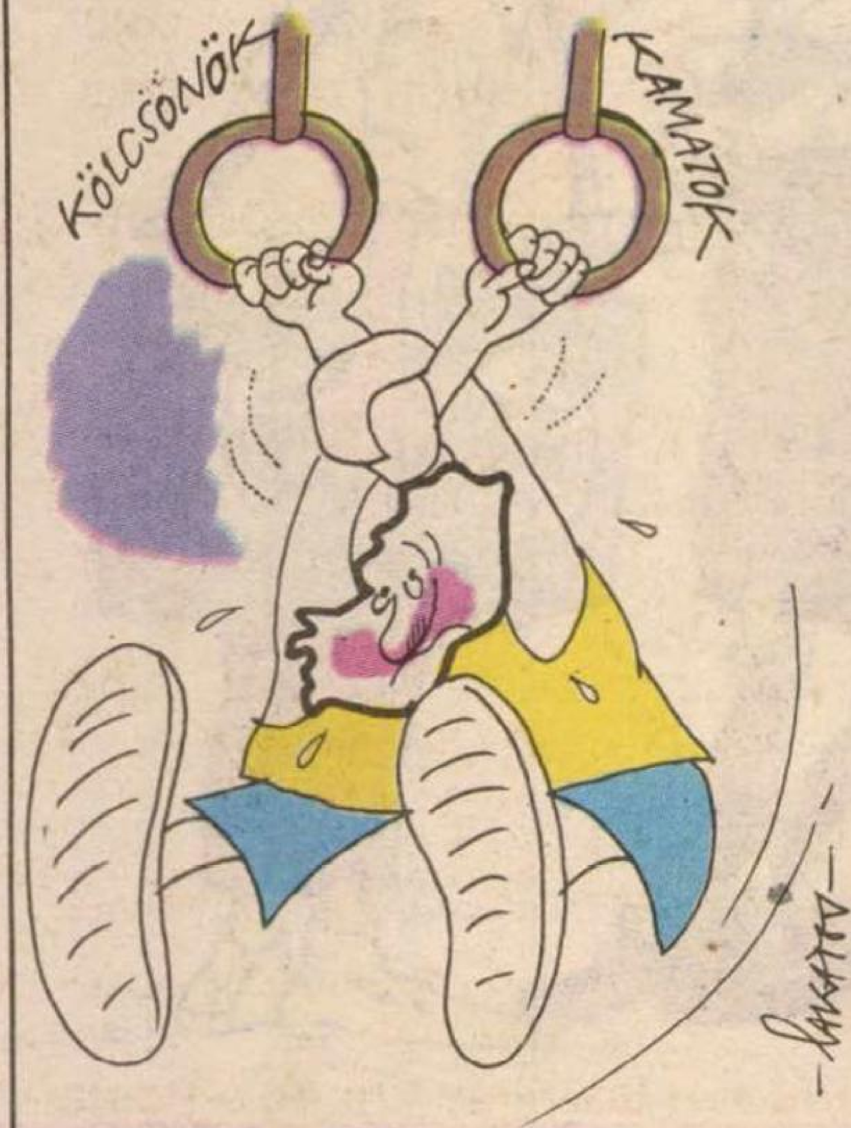
NÖVEKVŐ IGÉNYEK

EMELKEDNEK A HÁZTARTÁSI KÉSZÜLÉKEK FOGYASZTÓI ÁRAI...

A KENYÉRPIRÍTÓÉ MÁR ARCPIRÍTÓ

„LÓGOK A SZEREN"

(Karinthy után szabadon)

„37%-KAL NŐTTEK IDÉN A FOGYASZTÓI ÁRAK..."

– Aki ezt kiszámolta, állítólag a gimiben megbukott matekból...

– Mondd, drágám, miért jár a te férjed korbáccsal a kaszinóba?

– Azért, kedvesem, hogy elverje a pénzt!

A JÖVŐ ÚTJA

MINDENNEK ÁRA VAGYON!

(...azaz: – minden ár egy vagyon!)

A kálváriám akkor kezdődött, amikor a nálunk nyaraló barátomék kisfia kijött a fürdőszobából és közölte velem, hogy: „– Töpög a tap!"

Ilyen vízdíjak mellett ez cseppet sem elodázható probléma! Tudom, hogy csúnya dolog a gyermekek iránti bizalmatlanság, de a csodában bízva magam is megnéztem azt a csapot. Annyi szent, csöpögött rendesen és én sem tudtam elzárni! Mivel lakásunk teljes kéziszerszámállományát a nagymamától örökölt krumplinyomó képezi, elindultam, hogy szakembert keressek.

Röpke félnapos gyalogtúra eredményeként az alábbi tények birtokába jutottam: A városunkban élő öt vízszerelő közül kettő ma reggelre elhunyt, egy elköltözött, egy majd csak a jövő héten fog kijózanodni, az ötödik pedig azt mondta, hogy ő nem fehérneműkészítő! Ezt úgy kell érteni, hogy ilyen pitiáner melóval ő nem gatyázik! Ám mivel kétségbeesett ábrázatomat látva megesett rajtam a szíve, azt tanácsolta, hogy vegyek egy szerelékes csomagot és ha nincs hatnál több balkezem, akkor magam is rendbe tudom hozni a renitens csapot.

Az első boltban nem volt szerelék és azt javallották, hogy ne is töltsem az időmet a keresésével, mert Levédia óta hiánycikk. Ajánlották, hogy vegyek egy komplett csaptelepet, vadiúj konstrukció, félautomata zuhanykarral és vízizenét játszó CD lemezzel. Eredeti bergengóc import, tizennégyezer márka, plusz hat százalék hídvám. Azt mondta a bájos hölgy, hogy több fazonból választhatok és nagyon megneheztelt, amikor én a vásárlás nélkül való távozást választottam!

A nagyáruház – mint ahogy azt a kifejezetten bájos hölgytől megtudtam – nem tart szereléket, úgymond: – nem bolhapiszkokra profitorientáltak. Ilyen egységcsomagot utoljára akkor látott, amikor egy fegyverkovács Toldi Miklós ünneplő páncéljához vásárolt náluk egy komplett urológiai cugehört. Amit ajánlani tudott, az egy abszolút komputerizált kádmosó (és idő-)töltő csaptelep volt, eredeti trópusi bambusznádból hajlított zuhanyszárral. Mivel tágabb értelemben vett családom (lásd: klán) összesített jövedelme sem érte el e szupercsoda árának öt százalékát, biztosítottam a kifejezetten bájos eladónőt, hogy szerintem is mi vagyunk őértük, majd a tőlem megszokott hanyag eleganciával kiájultam az utcára.

A műszaki bizományiban sem volt szerelék, de volt nekik egyedileg faragott márvány mosdójuk, saját anyagából kiképzett csappal. A roppant bájos hölgy korabeli videofelvételekkel bizonyította, hogy e műremeket maga Mátyás királyunk rendelte Beatrix számára. Az ára igazán bagatell, potom hatvankilencezer rénusi forintokba kerül, azaz mai pénzre átszámolva a jelenlegi államadósság alig négyszeresébe. A végét már sejtik. Úgy van! Vásárlás nélkül távoztam!

A maszek műszaki boltban a végtelenül bájos hölgy közölte, hogy ők csak komplett fürdőszobákat tartanak rozsda- és vámmentes kivitelben készült szerelvényekkel. A garnitúrák árai színtől és mérettől függően az „eszméletlen" és az „elképesztő" fantázianevű árkategóriák között találhatók. Speciális szolgáltatásukként említette, hogy forintért is árusítanak és minden berendezést kipróbálva adnak át. A próbához a kedves vevő őt tartozik igénybe venni, itt a helyszínen a napi masszázsszaloni átlagár, plusz áfa felszámítása mellett. Mivel ekkorra már azt sem tudtam, hogy fiú vagyok-e vagy lány, szomorú szívvel – és természetesen üres kézzel – távoztam!

Most joggal kérdezhetnék: – minek mászkáltam ennyit, ha végül is nem vettem semmit?!

Dehogynem vettem!

A rohammentő újraélesztő készülékéből két mély lélegzetet! (Áfával együtt háromezerötszáz forintos egységáron!)

(BODNÁR)

INDIÁN NYÁR

– És miért csak most mondod, hogy nincs is ötösöd a lottón?!

A Ludas Matyi Színpada:

WALTER BÉLA:

A BÉCSI ROKON

(jelenet kisnyugdíjasoknak)

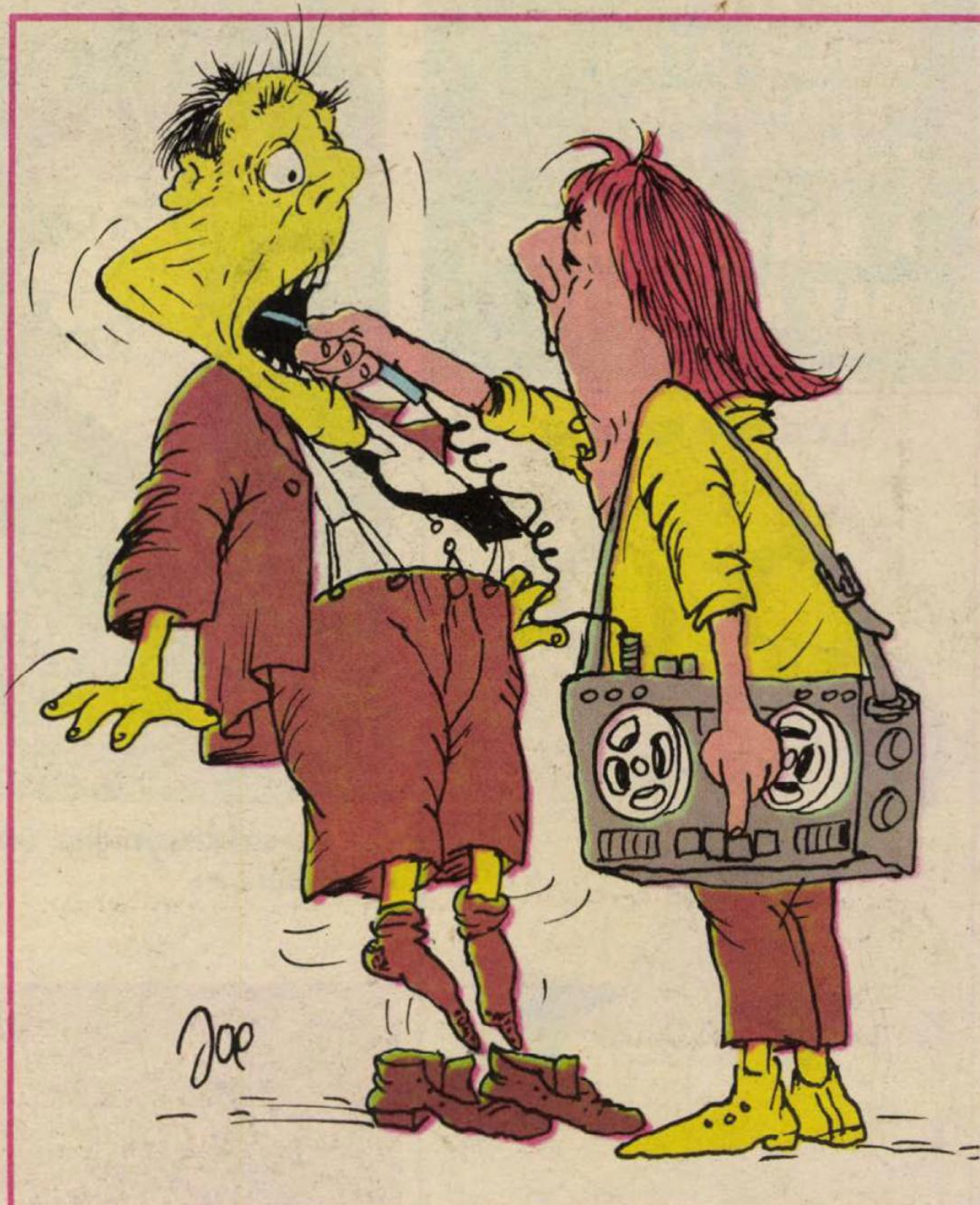
Szereplők:
FÉRJ
FELESÉG
NAGYBÁCSI

(A termetes házaspár egy bécsi utcán sétálgat. A feleség a kirakatokat nézegeti, a férj a karóráját...)

FELESÉG Gyere gyorsan, ezt nézd! Micsoda klassz ruhák!
FÉRJ *(idegesen)* Kértelek már, hogy ne hajolj olyan közel a kirakatokhoz...
FELESÉG Óh, te édes, félted a szemem?
FÉRJ A kirakatüveget féltem... *(órájára pillant)* Induljunk már, mert elkésünk!
FELESÉG *(nyafog)* Már alig bírom ebben az új cipőmben...
FÉRJ Na, látod! Mondtam neked, hogy azért a néhány schilling kedvezményért nem volt érdemes két számmal kisebb cipőt venned. *(Megállnak egy kávéház előtt)* Nos, már itt is vagyunk!
FELESÉG Biztosan ez az a kávéház?
FÉRJ Igen. Géza bácsi világosan megírta a levelében, hogy itt fog várni bennünket. *(Beülnek a teraszra)*
FELESÉG Mióta is él Géza bácsi Bécsben?
FÉRJ Ötvenhat óta.
FELESÉG Akkor pontosan nyolc éves korodban látott utoljára. Miről fog fölismerni?
FÉRJ A füleimről... Pontosan akkorák, mint nyolcéves koromban.
FELESÉG Egyébként mivel foglalkozik a te nagybácsikád?
FÉRJ Azt nem tudom pontosan, de nem mehet neki rosszul...
FELESÉG Miből gondolod?
FÉRJ Jaj, szívem, nyugat az még ma is nyugat! Géza bácsi különben valamilyen vállalkozó a bécsi köztisztaságiaknál.
FELESÉG Tehát a köztisztaságiaknál... Akkor odanézz! *(A nagybácsi érkezik narancssárga mellényben, kezében cirokseprű)*
FÉRJ *(felnyög)* Géza bácsi?
NAGYBÁCSI Brávó! Elsőre eltaláltad! Vág az eszed, akár nyolcéves korodban... És ez a te kis dundi feleséged? *(Leül)* Látom, ti nem vagytok sovány, ti Pesten élni jól... *(belekortyol a feleség poharába)*
FÉRJ *(kínosan feszeng)* Hogy s mint, Géza bácsi?
NAGYBÁCSI Itt van komoly küzdelem a vállalkozók között, ráadásul Bécsben utcák lenni nagyon tiszták...
FÉRJ: (megtörli homlokát) Ajjaj...
NAGYBÁCSI Niksz „ájjáj", Géza bácsinak van készen pompás terv!
FELESÉG *(felzokog)* Még ez is?
NAGYBÁCSI Natürlich! Megyek veletek haza Pestre!
FÉRJ *(hörög)* Micsoda?!
NAGYBÁCSI Volt nekem elég itteni hajtás, idegesség, tisztaság... Települök végleg haza! Óh, Hortobágy, gémeskút, Rottenbiller utca, nyugdíjas villamosbérlet...
FELESÉG És Pesten hol fog lakni?
NAGYBÁCSI Kisöcsém megírta, hogy van nektek szép lakás...
FÉRJ Lakótelepi, két szobás.
NAGYBÁCSI Nem gond... Egyik szobában lakhattok ti... Fejedből miért ment el összes vér? Nem egészséges!
FÉRJ Miből fog megélni Pesten, Géza bácsi?
NAGYBÁCSI Nyugodjatok meg ti csak békében... Nyugdíjamból!
FELESÉG Hm... Mennyi az itteni nyugdíja?
NAGYBÁCSI Szerény, gyerekek, roppant szerény... Alig éri el havonta ötezer schilling...
FELESÉG Fantasztikus! Hallod ezt, Jenő?!
FÉRJ *(reménykedik)* Hiszen ötezer schillingből tisztességes jómódban élhetne...
NAGYBÁCSI Az attól függ... Ebből a nyugdíjból itt Bécsben élhetnék valóban tisztességesen.
FÉRJ Na, ugye!
NAGYBÁCSI Viszont ugyanebből a nyugdíjból Pesten fogok élni valódi jómódban!!

(hidegzuhany, függöny helyett)

RÁMENŐS RIPORTER

...és mi a véleménye az elektronikus sajtóról

– És mit mondtak az emberek, amikor szólt, hogy itt az árvíz?
– Hát... Glüb, glüb...

– Nézd, papa, mennyi döglött hal!
– Dehogy kisfiam, csak ők is napoznak!

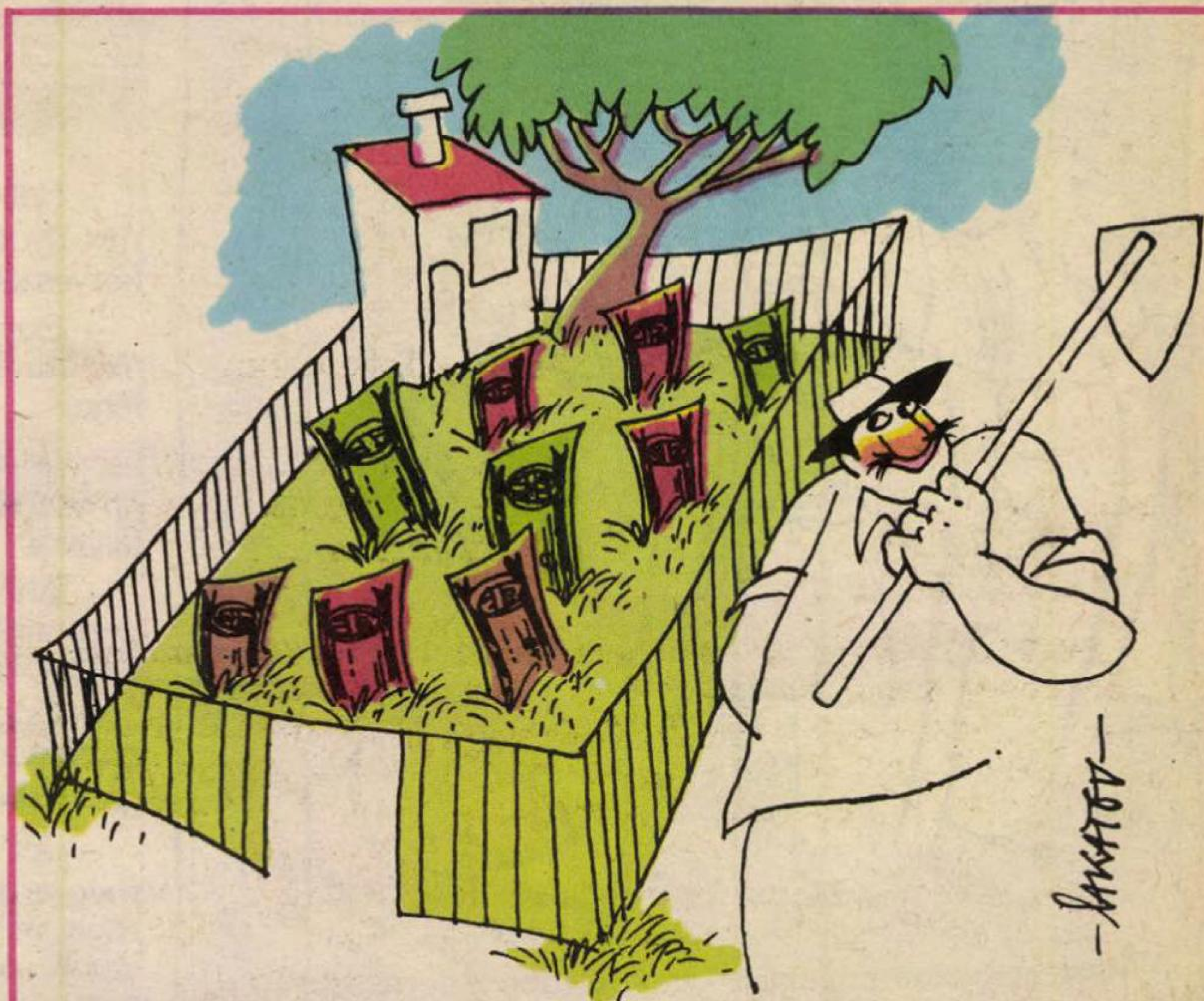

– Aztán a gyerekre figyeljenek, a szünidő végén innen szoktak leugrálni

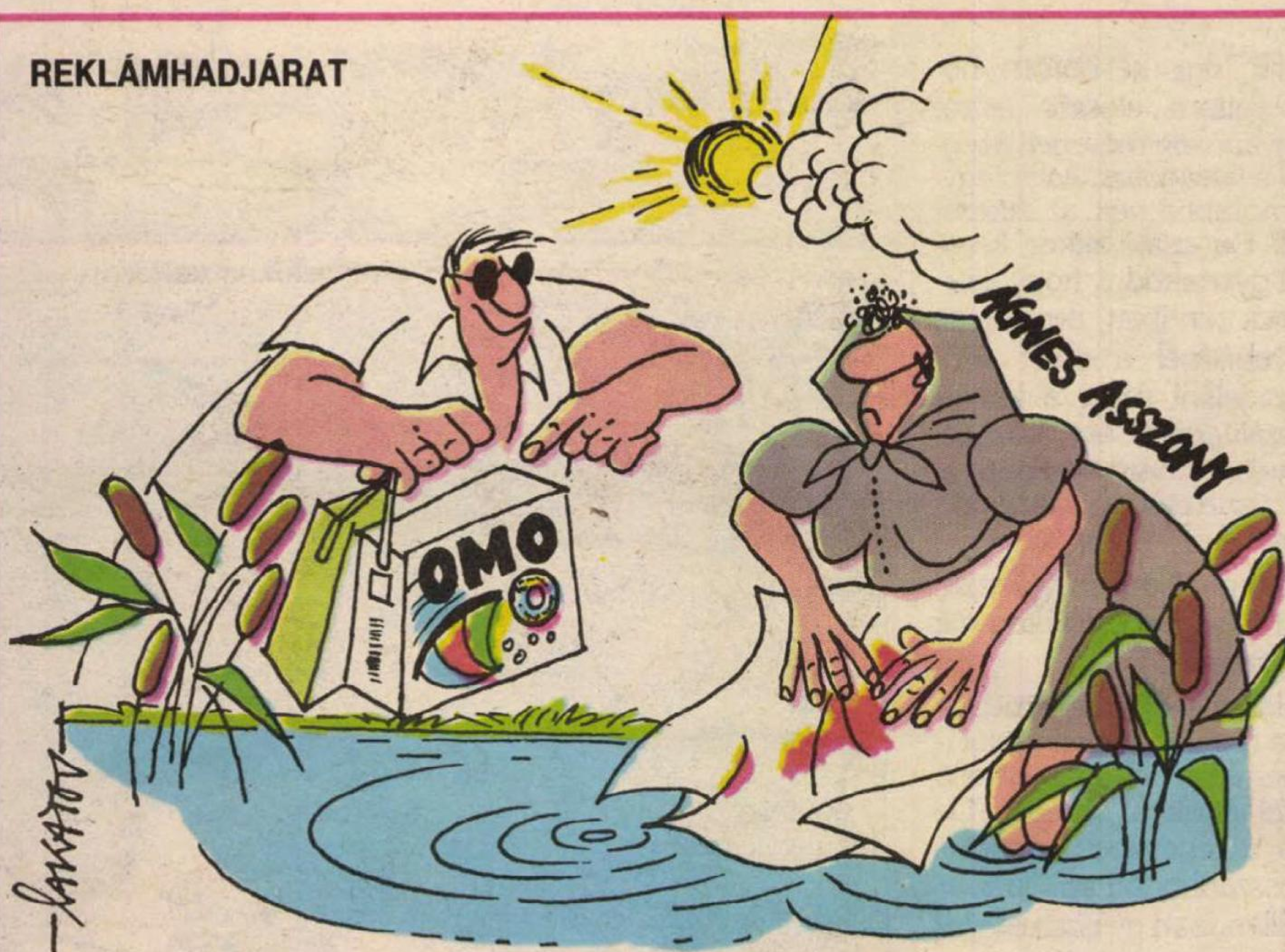
A FALVÉDŐRŐL JÖTTEK LE...

JÖVEDELMEZŐ KISKERT

REKLÁMHADJÁRAT

– Persilt, Omót, Silant tessék!...

FALUSI TURIZMUS

– Szervezhetnénk vegyésztábort, a kutakban az ország összes mérgező vegyülete megtalálható

FŰBEN, FÁBAN...

...vagyon az orvosság! Így hirdeti ezt a régi népi bölcsesség és ez még ma is maga a valóság! (A múlt vasárnap én is „fűhöz-fához" szaladgáltam, hogy orvost találjak.)

Bezzeg, ha annak idején komolyan vettem volna a nagymamit! Neki minden bajra, nyavalyára volt házipatikája. Hol vannak már azok az idők! Teljesen tanácstalan voltam, mígnem eszembe jutott régi kedves ismerősöm, özvegy Maradék Jánosné, született Alig Mária néni. Hurrá! Slusszkulcs a Trabantba, jegyzetfüzet a zsebbe és irány Laposbuksza!

– Úgy örülök lelkem, hogy láthatom! – örvendezik Mária néni, de mielőtt túlságosan elbíznám magam, gyorsan hozzáteszi:

– Ugyanis fél éves várakozás után tegnapra végre elkészült a pápaszemem!

– Amúgy, hogy szolgál az egészsége, Mariska néni?

– Köszönöm lelkem, az enyém jól, de úgy látom maga igencsak sápkóros, meg véznácska is egy kicsit. Magát még most is esztékára gyógyíjják, ugyi?!

– Mariska néni nem jár orvoshoz?

– Dehonnem lelkem, dehonnem! Járok biz' én! Én szokom vizesborogatni a doktor urat, ha meghűlése van szegínnek! Mert tudja; – agglegín a szentem! A múltkor ollan beteg vót, hogy még a tisztiorvos is lemondott róla! Nem használt már az ántibiotikum, vagy mifene sem! Mán a papot is híni akarták, de én rendbe hoztam a dolgot. Főztem neki egy jó sűrű teát árvacsalánbú, meg rozsdástalpú rétipitérbűl, oszt úgy helyregyütt, hogy egy hét alatt a fél falunak tűle lett a gyereke!

– Mari néni minden bajra tud valamit?

– Tudok én lelkem, már honne tudnék?! Füvesasszony vót nekem minden ősöm. A dédnagyanyám ükanyja ollan híres volt a környéken, hogy kétszer égették meg boszorkányságból kifolyólag!

– Hogyhogy kétszer?

– Úgy lelkem, hogy az első máglyát tüzépes fából rakták és ollan vizes vót, hogy nem lehetett meggyújtani! Azt írják a régi krónikák, hogy attó' vót az özönvíz! Ami abból kifolyt; attól!

– Mari néni? Sokan jönnek manapság füvekért?

– Sokan fiam, sokan! Merthogy nálam csak a füvek nőnek és nem az árak! No, meg hogy itt nincs hiánycikk!

– Minek van ma a legnagyobb keletje?

– Azoknak a nyugtató-teáknak, amiket beléndekből, meg nadragulyából főzök! Nagyon kedvelt szer, mer amíg a paciens kómában van, addig nem idegesíti semmi!

– Gyomorpanaszokkal nem szoktak jönni, Mariska néni?!

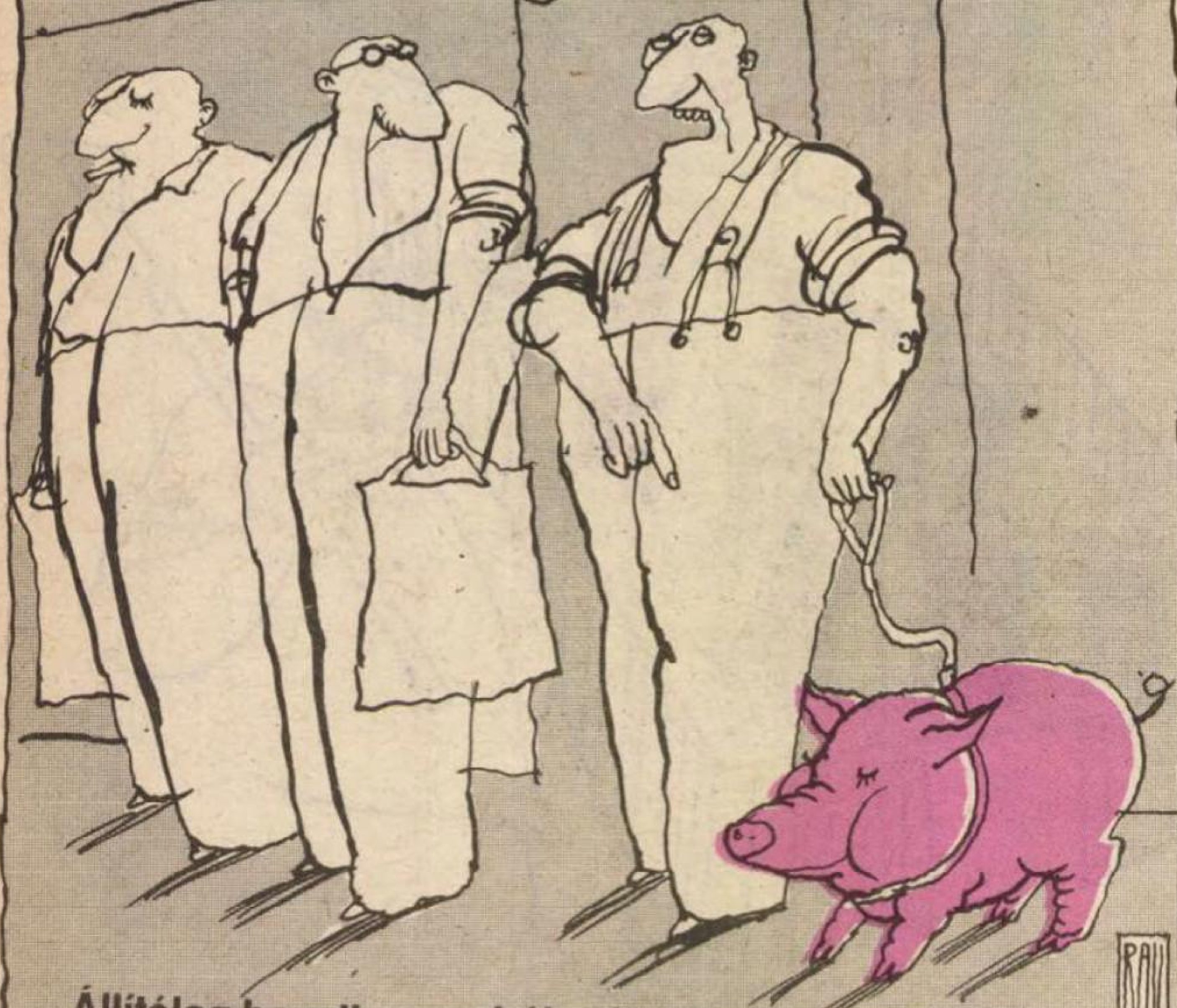
– Dehonnem szoknak! Azzal gyünnek csak a nípek igazán! Csakhát a legtöbb esetben még az én tudományom is hatástalan!

– Ezt hogy értsem, Mari néni?

– Úgy fiam, hogy a beteg gyomrokon tunnék segíteni, de azzal a rengeteg üres gyomorral én sem tudok mit kezdeni!

(B. GY.)

HÚSINVÁZIÓ

– Állítólag hozott anyagból még olcsóbb a sertéshús...

SEGÍTSÉG!

– Halló, 04? Kérem, jöjjenek gyorsan, a férjem ön- és közveszélyes!

– Egy pillanat, asszonyom. Mit csinál most éppen az ön férje?

– Előadást tart egy tucat embernek a húsevés káros hatásairól.

– Aha, értem. Sajnos egyre gyakoribbá váló kórkép. Hol tart most a kedves férje?

– Éppen az ember és a ló bélcsatornájának hasonlóságát részletezi.

– Jól van. Ezután jönnek még a dögevők, aztán a majmok, végül a Biblia. Van még időnk. Addig mondja el, kérem, milyen tünetekkel kezdődött ez az állapot a férjénél?

– Hát, úgy két-három hónapja vettem először észre, hogy gyanúsan méregeti a reggelinél a felvágottat. Aztán egyre komorabbá vált az étkezéseknél. De csak akkor kezdtem el gyanakodni, hogy valami nincs rendben, amikor az egyik ebédnél a sötét öltönyében jelent meg, a karján gyászszalaggal, és közölte, hogy adjuk meg legalább a végső tiszteletet a marhapörköltnek.

– Értem. Nagyon jellemző tünet. És a többi családtag mit szólt hozzá?

– Hát feltettük a lemezjátszóra a Munkás-gyászindulót – más nem volt otthon –, és kellő áhítattal ettük az ebédet. De sajnos a férjemnek rohamosan rosszabbodott az állapota. Már állandóan gyászszalaggal járt dolgozni is. Tegnap pedig, amikor kijött ebédelni a konyhába, és meglátta a paprikás csirkét, hangosan sírva fakadt. Azt kiabálta, hogy nyomorult gyilkosok vagyunk, akik ártatlan állatok hulláján élünk. Aztán felkapta a tálat, és kirohant vele a kertbe. Amikor a gyerekekkel óvatosan utánalestünk, láttuk, hogy ásott egy gödröt, és eltemette a csirke földi maradványait. Aztán egész nap csak komoran járkált a lakásban, és nem szólt hozzánk, pedig csak vajas kenyeret mertünk enni.

Ma reggel, amikor elindult a munkahelyére, utána mentem, hogy lássam, minden rendben van-e. De nem dolgozik, hanem szónokol a tömegben. Nagy nemzeti újratemetést akar az ártatlanul meggyilkolt állatok emlékére. Kérem, segítsenek!

– Nézze, asszonyom, én megértem az ön kétségbeesését, de végül is nálunk szólásszabadság van, a kedves férje nyugodtan hirdetheti a nézeteit. Ettől ő még nem jelent veszélyt a társadalomra, a kisnyugdíjasok szimpátiájára pedig biztosan számíthat.

– Dehát a férjem egy hentesboltban beszél!

– Ühüm. Hát ha a hentesre gondolok, akkor lehet, hogy mégis küldenem kell egy esetkocsit.

– De ember, értse meg, a férjem a hentes! Jöjjenek gyorsan!

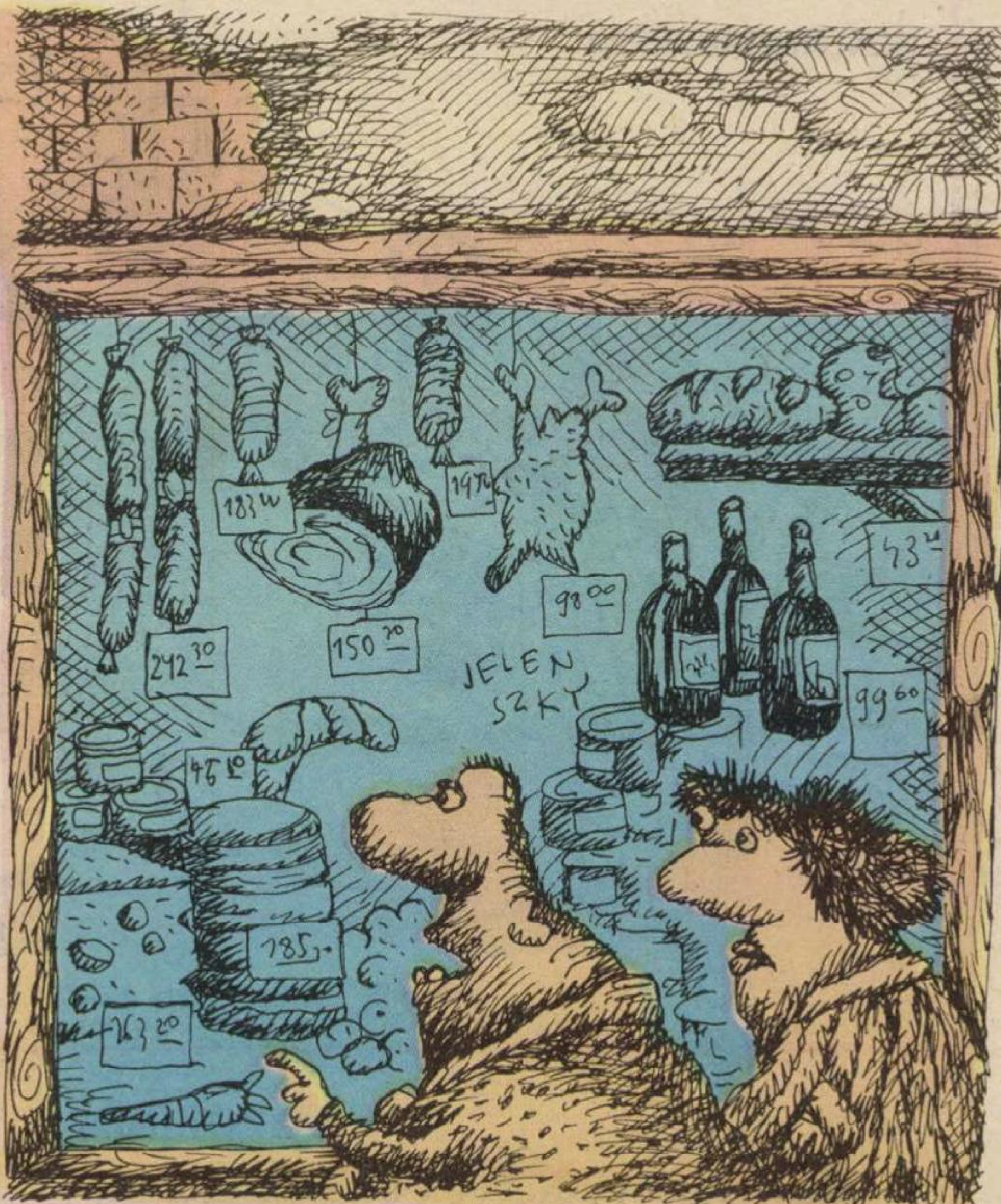
Bali Nóra

HÚSDILI

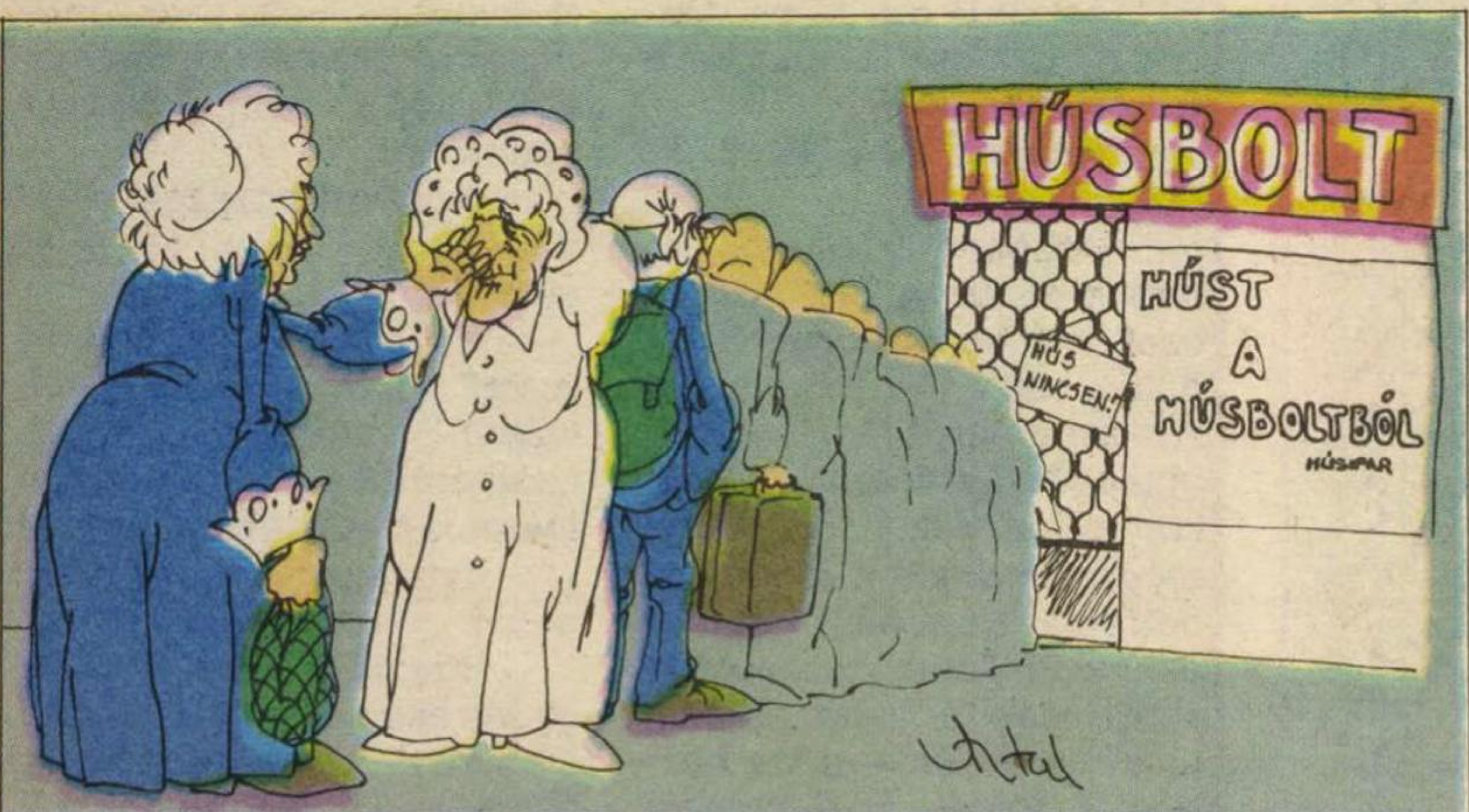

– Én tulajdonképpen vegetáriánus vagyok, de a macskám nagyon szereti a sonkát...

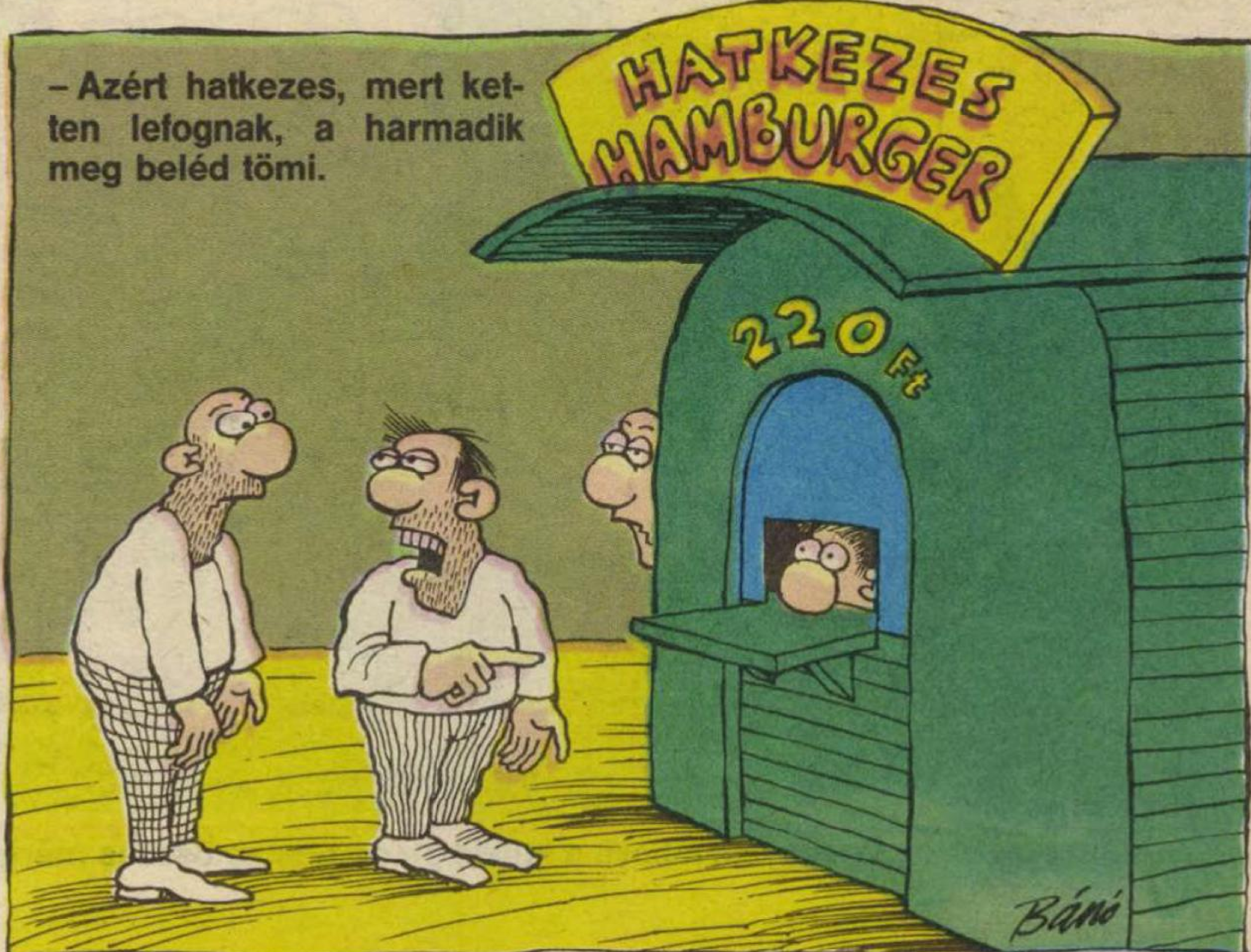
Sajnos angolnát már nem tudunk exportálni...
DE VIZÁT MÉG IGEN!

– Érdekes, itt soha nem tetőzik az ár!

– Senki sem hiszi el nekem, hogy csak két csirkelábat akarok venni!

– Azért hatkezes, mert ketten lefognak, a harmadik meg beléd tömi.

PIKÁNS... PIKÁNS...

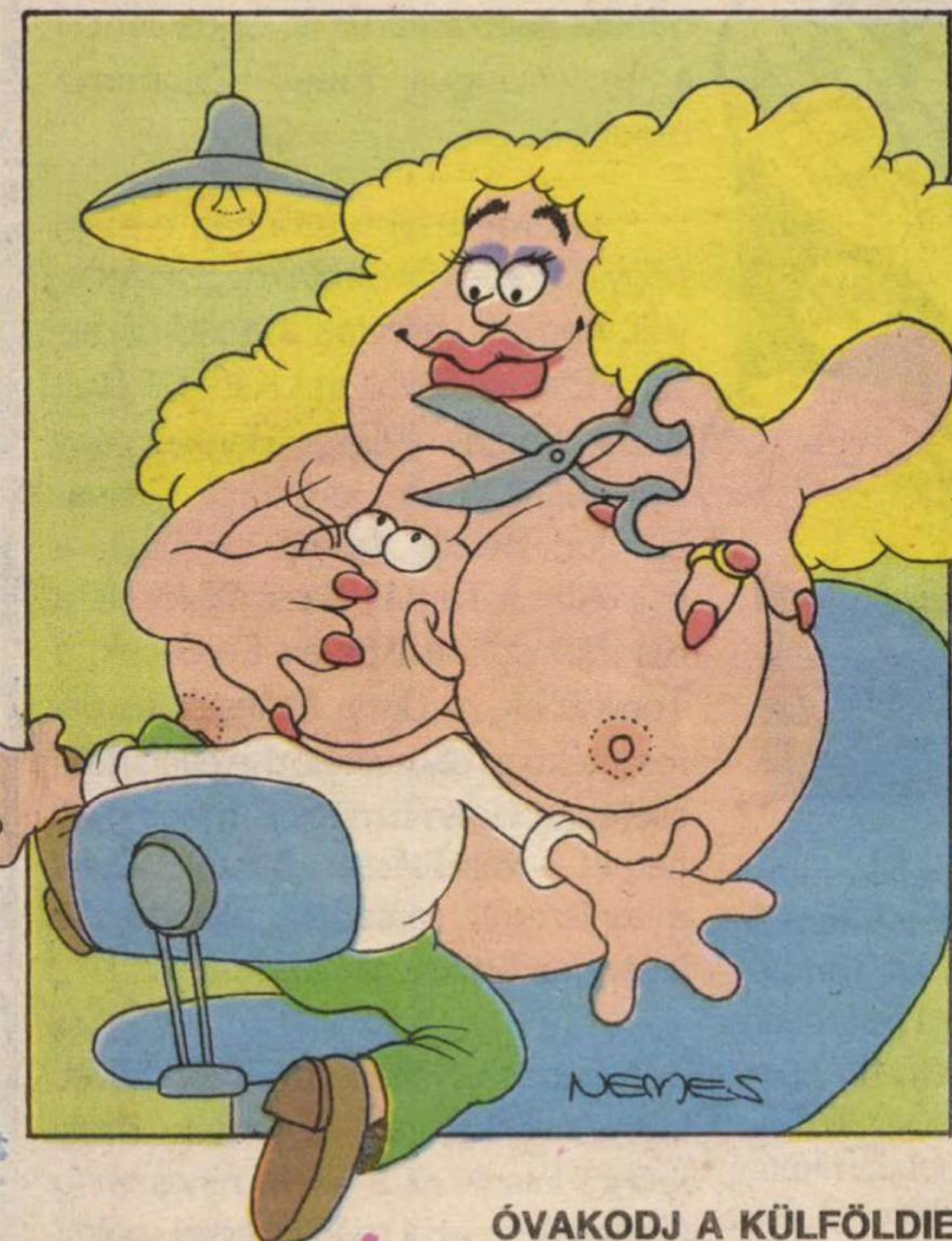
– Azt üzeni a főnök, hogy nem megy az üzlet, beindítjuk az „olcsó hús" akciót!

NYÁR AZ ABC-BEN

– Határozottan javult az áruk csomagolása...

TOPLESS FODRÁSZSZALON NYÍLT BUDAPESTEN

ÓVAKODJ A KÜLFÖLDIEKTŐL!

Stella kisasszony

Fura egy világ vesz körül bennünket.

Például olyan apróságokban is megnyilvánul ez, hogy a legtöbb idegen nyelvben az utónév – előnév.

Röhejes, nem?

Ha Kis István kiment keletre vagy nyugatra, Sztyepan Kis, Stephen Kis lett belőle, Nagy Jánosból esetleg Ján Nagy vagy Johannes Nagy.

Ha aztán Kis meg Nagy hazatért, visszaállt a régi rend.

De mostanában, ha Kis vagy Nagy hazalátogat, hogy vegyes vállalatot alapítson, koncertet adjon, írásban, szóban gazdaságról, politikáról véleményt nyilvánítson, gyakran idehaza is Stephen Kovácsnak, Johannes Némethnek, Elizabeth Tóthnak hivatja magát. Interjúban, plakáton, műsorfüzetben, talán még családi körben is.

Jó, jó, külhoni állampolgár lett, az irataiban is előre került az utóneve, de azért itthon, egymásközt?!

Na, mindegy, csak azért említem ezt az újmódit, hogy egy kis történetet mesélhessek el hajdani atyai barátomról, Stella Adorjánról. Ha van férfibáj, hát Dóriban aztán volt. Hatása alá került mindenki a környezetében. Hát még ha valaki tudta róla, hogy ez a szelíd, derűsen anekdotázó író, újságíró, humorista az első világháborúban bátorságáért a legmagasabb katonai kitüntetéseket kapta meg! Barátja volt Molnár Ferencnek és Bajor Gizinek, kártyapartnere Bethlen István miniszterelnöknek, az Est lapokat tudósította Párizsból, Londonból, Berlinből, és még a legzordabb pesti kávéházi főpincérek is előre köszöntek neki...

– Mondd csak – állított meg a hajdani Ludas hajdani folyosóján, bánatos arccal –, nem látsz rajtam újabban nőies vonásokat? Dús kebel, rózsás pofi, grüberlik?

Persze, hogy elnevettem magam.

Sasorr, energikus áll, széles homlok... Dóri és a nőies küllem?! Túl az ötvenen is hódító megjelenésű férfi.

Derű villant fel porcelánkék szemében, és egy géppel írott levelet tartott elém.

– Hát akkor ehhez mit szólsz? Nézd a megszólítást! Kedves Stella kisasszony! És az aláírást! Kézcsókkal üdvözli X. Y. főszerkesztő!

Elképedtem.

– Micsoda őrült írhatta ezt?!

Dóri nevetve rázta meg a fejét.

– Nem őrült. Kanadai magyar újságot csinál Torontóban vagy hol. Lehozta másodközlésben egy humoreszkemet, és elnézést kér, hogy honoráriumot nem tud fizetni. Rég élhet odakint, megszokhatta, hogy a külföldiek elöl viselik az utónevüket, belebakizott a nevembe, nem is ez bosszant.

– Hát mi?

– Az, hogy nem fizet. Illik így bánni egy védtelen, fiatal nővel?! Felháborító, nem gondolod?

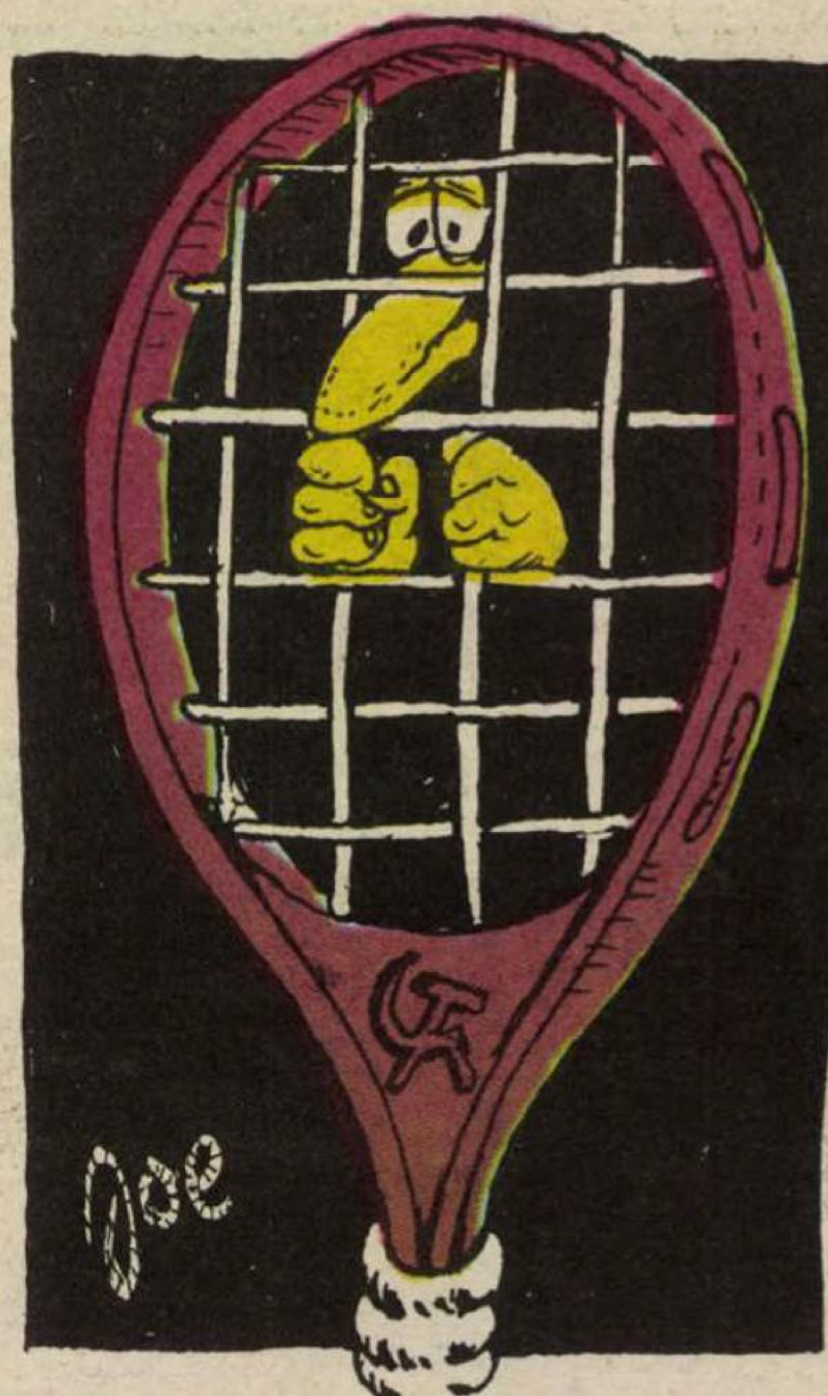
(Kürti)

Emlékeznek még Karinthy Frigyes plöm-pömöző, heherésző, harcidalt dúdoló sakkozóira? Arra, hogy majdnem fontosabb a duma mint maga a játék? Hát így voltunk mi is kérem szépen a tenisszel az elmúlt ántivilágban. Idestova negyven esztendeje játszunk együtt a Művész Sportklubban, közülünk jó néhányan – sajnos – az örök teniszmezőkre távoztak, de mint teniszezőt le nem váltott bennünket senki.

SZALAY KÁROLY:

TENISZ KIS- ÉS NAGYFEJEKKEL

Az élet mulandó, a politika mulandóbb, a játék örök. Még a Rákosi korszak legvégén hatalmasodott el rajtunk az a rossz szokás, hogy dicsérő vagy gúnyos megjegyzésekkel kísérjük partnereink megmozdulásait. A gyors labdáról botladozva lemaradónak: Ha ezt látná Révai elvtárs! Veteránná léptetne elő! Suta nyesés a hálónál: így még Biszku elvtárs sem tudna nyesni! Gyilkos, kegyetlen lecsapás, főleg ha aut-ra szállt: Farkas Mihály ütés volt! Sunyi, ravasz, de eredményes pöccentés Aczél György nevét csalta a méltató szájra, aminek kétségtelenül kettős értéktartalma volt: a politikust dicsérte, s a dicsért politikus által a játékost enyhén gúnyolta a megjegyzést tévő. Az „ejtés", a fej fölötti átemelés – „átejtés" fogalmat vonzott maga után, a Pártközpont éppen érvényben lévő ideológusát idézte meg. A pörgetés, kiváltképp ha túlszállt az alapvonalon, a hazaárulásával hencegő Marosánra asszociáltatott.

A háló mellett őrülten megütött labda, ami persze aut lett, Bruttyó ütésnek neveztetett. A játékintelligencia hiányban szenvedő –, Komócsin elvtárs játékkultúráját művelte. Aki csalt az lehetett Kádár, Münnich, Földes, – hiszen játékon kívüli „külső erőket" vetett be a „győzelem" érdekében. A különösen erőszakos, bugyuta, durva ütés, amely azért jött be, mert testre vert az ellenfél, veszélyeztetve ezáltal a szembenállót – Gáspár Sándor ütésnek tituláltatott.

Voltak persze állandó dicséretformák – laudációk is. Ezek a személyek mesterségére utaltak. Basilides Zlotyinak, Tahi-Tóth Lacinak, Horkay Jancsinak Törzs Jenő vagy Gózon Gyula szervája, Latyi-Matyi fonákja volt sajnos – vagy van még most is, hála az égnek; a Tátray-vonósnégyes Konrád Gyurijának Jehudi Menuhin tenyerese, Gazsik Jóskának és Király Tibinek, Orbán Jenci – a színházi szakember – Hevesi Sándort juttatja sokszor eszünkbe – amivel kordában nehezen tartható indulataira is célzunk. Az egyértelmű dicsérő nevek állandósultak: Illyés, Kodály, Karinthy Frigyes,

az opera zenekar vonósainak Jasa Heifec lábtechnikája van, szegény fizikus-író Maróti Lajosnak pedig einsteini fej fölötti játéka volt. Az operett színházi balett-táncos Feleki Kamilli ütéskultúrával rendelkezik, a bágyadó balerina viszont töprenghetett azon, hogy minek fogja föl, ha azt mondták neki: úgy löbböl mint Honthy Hanna.

Tamási Áron, Timár József le nem váltható aranyplecsni nevek maradtak. Az operatőrök János és Tamás Fellinit, Griffith-et, Szécsényi Ferencet idézték meg, ha jót ütöttek, ha csúnyát az éppen érvényben lévő filmfőigazgatót vagy a legszájalóbb filmkritikust. Kocsis Pista ha véletlenül jót ütött, rögtön magyar Madáchcsá lépett elő, ha suta fonákjaival szerzett pontot magának, valamely operettforgatókönyv-írót vonzott maga után. A pszichiáter Szák Jani Ferenczy Sándor keresztlabdát üt, Lajos Jancsi a pszichológus Freud Zsigmond módra ejt.

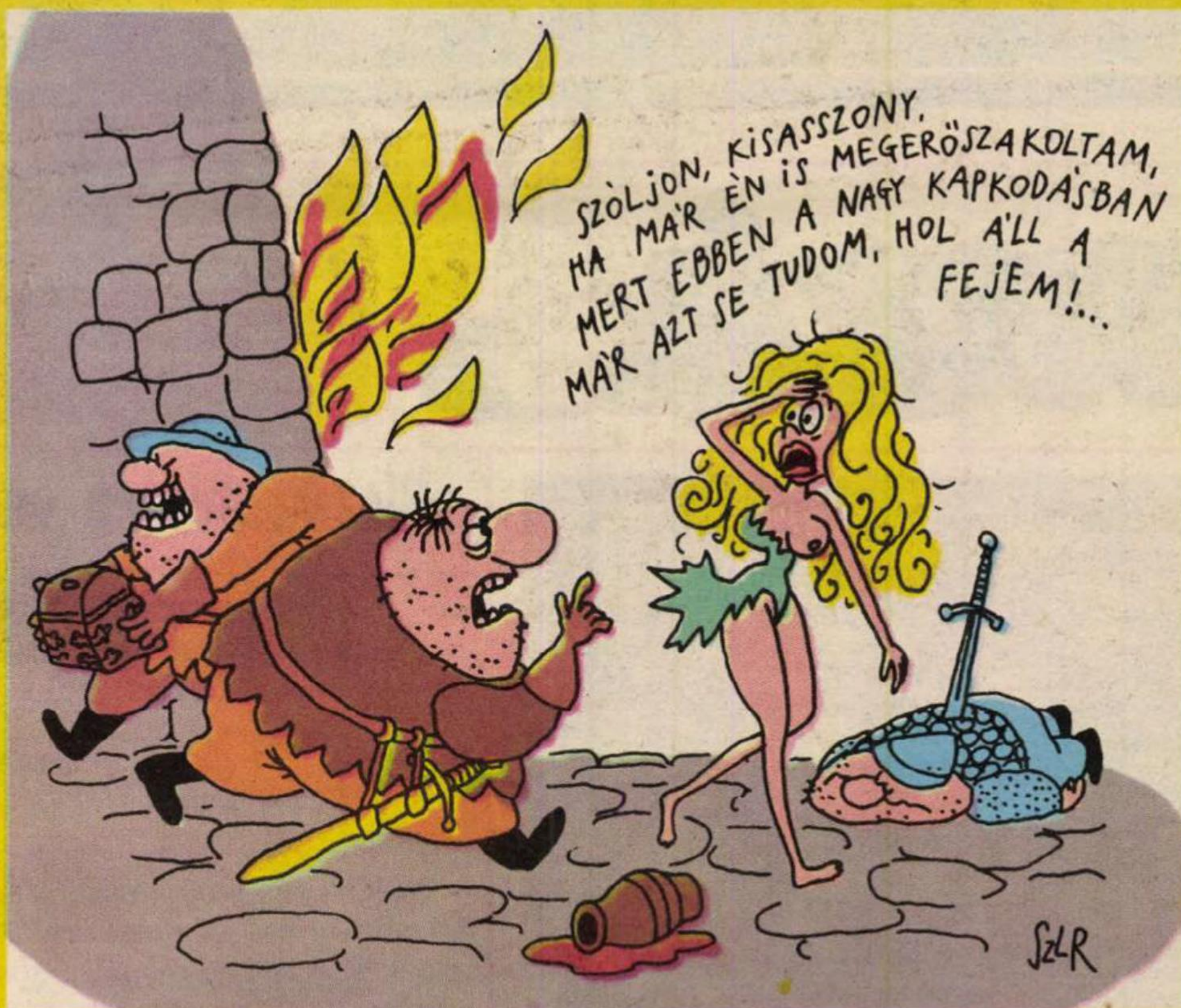
A legérdekesebb azonban e majd négy évtizedes játékban mégiscsak az volt, hogyan változtak a politikus nevek? Rákosit fölváltotta Kádár, Révait Aczél, Farkas Mihályt Benkei vagy Biszku, eltűnt a porondról Gáspár Sándor, Benke Valéria és jöttek a helyükbe a Tamás Gazsi Miklósok, a Kis Jánosok, a Kőszeg Ferencek, a Torgyánok, az Ugrin Emesék. (A páros játékban oly nélkülözhetetlen helycseréket: Ugrin Emese is megirigyelhetné! – fölkiáltással díjazzuk.) Csak a teniszezők maradtak állandónak, kivéve az örökre eltávozókat.

A rendszerváltás azonban következményekkel járt. Egyfelől: megszűnni látszik ez a játék, nincs meg az a varázsa, ami még öt évvel ezelőtt is megvolt: ki mit hall ki a megjegyzésekből és milyen politikai gúnyolódást lehet kifejteni, a teniszre tett megjegyzések ürügyén. A szólásszabadság elvette a név-tenisz pikantériáját. Másfelől: többértelművé váltak a megjegyzések. Egy Kis János adogatás – ha MDF-esre vonatkozik – ugyebár deheroizáló. Torgyán-szerva az SZDSZ-est sérti. De a kisgazdára szórva a Torgyán hasonlat már elismerés.

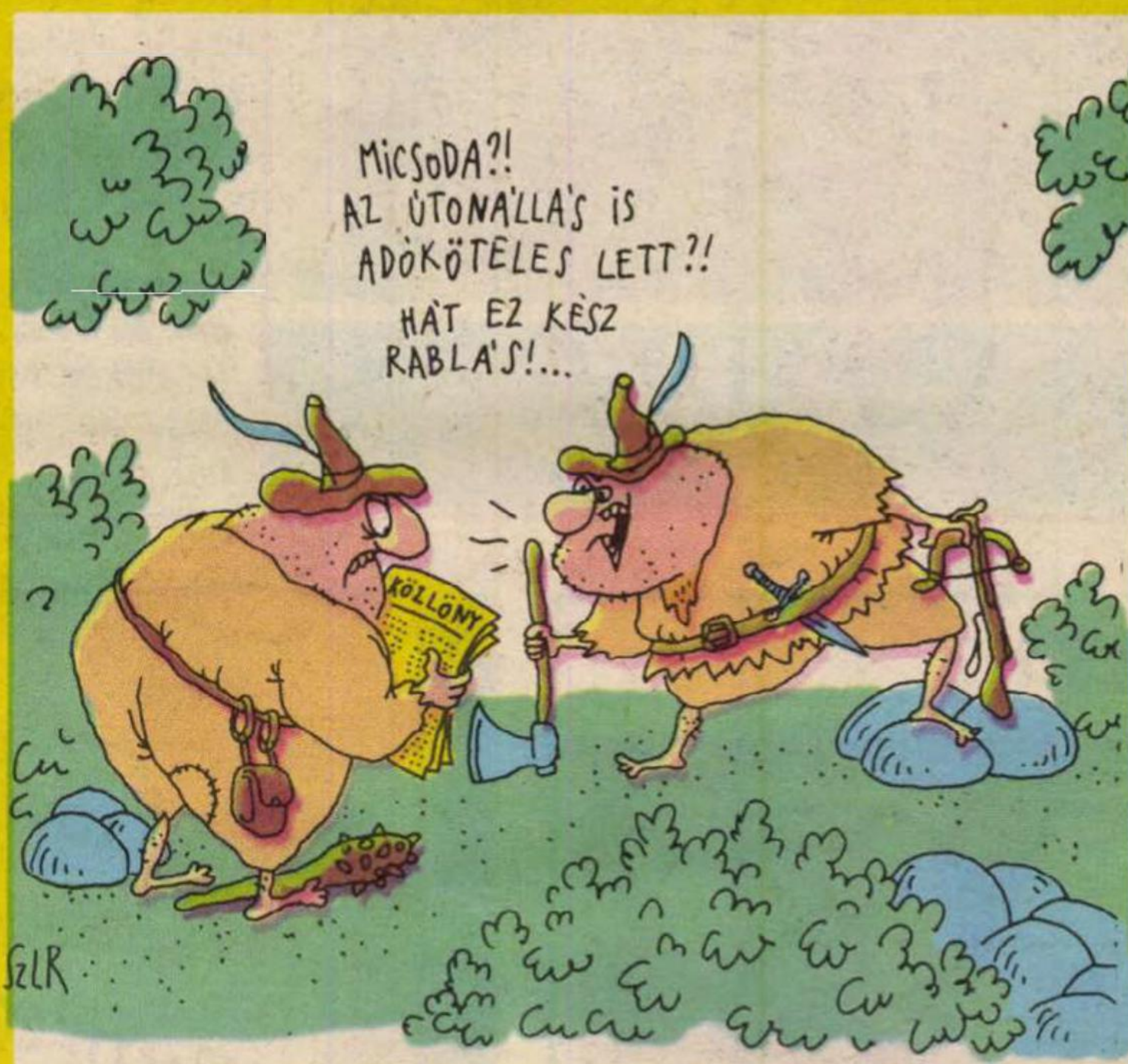
Ja, kérem, egyre bonyolultabbá válik a világ manapság. Nehéz eligazodni benne. De talán a régi szép *egyértelmű* időket nem érdemes visszasírni. És a teniszpályán a politikusok helyett időszerűbb Boris Beckert emlegetni. Netán utánozni.

SÖTÉT KÖZÉP-KOR

BÉKEIDŐ

– Honvéd, hozzám! Megkaptam az összes leszerelési kérelmét. Az elsőn az az indok szerepel, hogy hallójárati betegségei miatt akar megválni a társaságunktól. Magyarul, süket. Ezt a kérelmét elutasítom, süketen remek tüzér lesz magából.

A második kérelmében arra hivatkozik, hogy gerincének kiegyenesítésekor ízületi fájdalmak jelentkeznek. Nagyszerű! Legalább nem fog felegyenesedni laposkúszás közben.

A harmadik kérelemben orvosi papírokkal igazolta, hogy hatdioptriás szemüveget hord, és ezt állandóan viselnie kell. Itt nincs semmi probléma, ezentúl maga lesz az őrtoronyban a Sas honvéd helyett.

Negyedik kérelem: ebben az áll, hogy magának csak egy veséje van. Pompás, így már csak egyet tudnak lerúgni a bajtársai a kantinban zajló összetűzések során.

Ötödik kérelem: szilikózis. Megoldjuk. Majd esőben sajátítja el az alapvető harctéri tudnivalókat, mert akkor nincs por.

Hatodik kérelem: klausztrofóbia. Ez nem lesz baj, szép, tágas hálótermeink vannak... majd próbálja elkerülni a magánzárkát.

Hetedik kérelem: szociális probléma, szüleit elbocsátották a munkahelyről, maga a családfentartó. Ezt megértem, és ígérem, hogy havonta egyszer ingyen utazhat haza.

Ja igen, van itt még egy papír, melyben – mivel még eskü előtt áll – polgári szolgálatra jelentkezik. Hát, ha fegyverforgatás helyett mindenáron polgári munkát akar végezni, én nem tartóztatom. Menjen nyugodtan krumplit pucolni, meg körletet takarítani.

Leléphet!

SZŰCS JÓZSEF

Bosszankodunk, tehát vagyunk

Bolhapiac

Keresnek: a Ludas Magazint bekötve (a megjelenéstől 1991-ig), Jackson–Livingstone: A tűzhely varázslója, A Skorpiók mocsara, Livingstone: Halállabirintus, Isaac Asimov: Alapítvány könyveit, a Mesterdetektív c. újságot 1990 júliustól.
Kínálnak: Rex-asztalt, tv-szekrényt, Suprafon lemezjátszót, 1 db 125-ös gépi satut, 25 év bekötött Ludas Matyit (1965–1990), Nemere könyveket magyar nyelven, Lawrence László: Rókacsapda, Az elátkozott hajó, A gyilkos mindig visszatér, A sámán átka c. könyveket, vitorláshajót, színészek, sportolók, énekesek posztereit.
Cserélnek: Szétszedhető vitorlást videóra.
Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Turkáló

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

CSÚCSTALÁLKOZÓ
– Pá, drágám! Vár a Thürmer...
(A Magyar Hírlapból ollózta egy olvasónk)

Viszik, mint a cukrot
Műszerészből boltos

EMBERVÁSÁR?
(A Pest Megyei Hírlapból ollózta Kormos Béla, Vác)

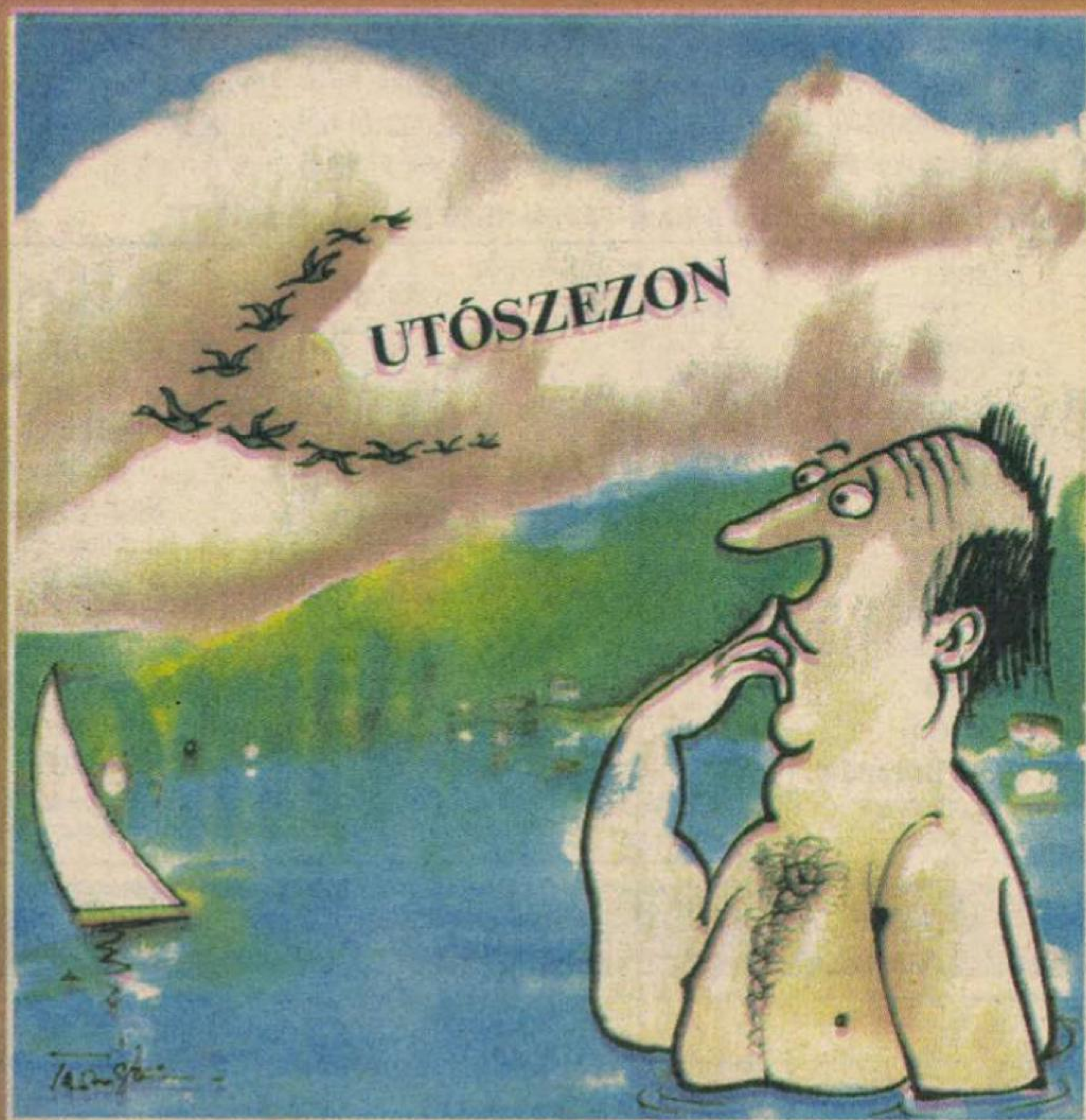
- Az Országgyűlés nyári szünet előtti utolsó, pénteki munkanapja: Szabad György házelnök közelgő 90. születésnapján az MSZP frakció tiltakozó távolléte ellenére, a jelenlévők 97 százalékos szavazattöbbségével elfogadta a szakszervezeti vagyonnal kapcsolatos törvényt.

Gratulálunk! Hogy telnek múlnak az évek. Ki hinné?...
(A Békés Megyei Hírlapból ollózta Vasas László, Békéscsaba)

AMÍG NÁLUNK TARTÓZKODIK A PÁPA
Csak rosszullét esetén fogadnak a kórházak

Viszont ha eltávozik, a kortermekbe járunk lambadázni?
(Az Esti Hírlapból ollózta egy budapesti olvasónk)

MEGJELENT!

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/36-66-22
rotaciós ofszeteljárással
Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

AZ ÚJ KALAP

Két régi barát találkozik az utcán.
– Nicsak, nicsak! Milyen szép kalapod van! Nagyon drága volt?
– Ó, nem. Nem a boltban vettem, a feleségem ajándéka.
– Ne beszélj!
– Igen, igen. A minap, amikor korábban tértem haza a munkából, ... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 11-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.
A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

AZ EGYIK SZÜLŐ
KISEBB VENDÉGLÁTÓHELY
GYAKRAN ILYEN A SZERELŐ KEZE
ÉGETT EGYN. BETŰI
AZ OLASZ HADIFLOTTA KIKÖTŐJE
(2)
S
HABARCS
LEJJEBB, MINT AHOL FEKSZIK
ARÁNYOS RÉSZ
HAJÓ KÖZÉPSŐ RÉSZE!
PÁRA!
EMELŐGÉP KEZELŐJE
KÁLIUM
RÉGI MAGYAR ÉNEK
LOW - ... KAZETTA
(1)
ÖLTÖNY RÉSZE
AUTÓÜZEMANYAG
..., A FARKAS (FILMC.)
GERMÁNIUM
JAPÁN NAGYVÁROS
FORMAI
BÉLYEGET CSIPKÉZ
NUMERÓ
IN MEDIAS ...
IJESZTŐ
...ELIOT
SZITKOKAT SZÓRÓ
TÖBBEN!
ŐSI TELEPÜLÉSRÉSZ
MINSZK VIDÉKÉN ÉL
JOSKAR-... (VÁROS A SZU-BAN)
JOGI ÜGY
...-RÓZSA
BUDA RÉSZE
FILMSZÍNÉSZ (DANNY)
JÓRA TANÍT
IDŐSEBB FÉRFI
ÉRVVÉG!
MOTOR NÉVADÓJA
BEC. NŐI NÉV
GÖRÖG BETŰ
RÓMAI LEPEL V.
EZER KG
RÉSZBEN ELÁRUL!
TETTRE BUZDÍTÓ
CSIBUK
ROCK AND ...
HÁZAK SAPKÁJA
KRIVOJ ...
NÉPI FEGYVER
BETÖR
BARNÁS SZŐRŰ LÓ
POPÉNEKES
LITER
...IRAT (LEVÉL VÉGÉN)
HALIT
EL... (KÉSŐBBRE HAGY)
CIMBALMOS ÜTŐJE
KÜRT ÉRTÉKEL
ÉPÍTŐANYAG
LVOV FELE!
SZIGLIGETI ...
FELCSEPEREDIK
MOTÍVUM
SCHÜTZ ...
FRANCIA NŐI NÉV
ESTÉT KÖVETI
ÚGYSZINTÉN
... OVO (KEZDETTŐL FOGVA)
NOVELLISTA
HÁZŐRZŐ
GYAKORI TEHÉNNÉV
LITER
KINCSET FÖLDBE REJT
UGYAN
RAJONGVA SZERET
A

FORTUNA MOSOLYA

A CONCORDE TRAVEL Utazási Iroda és a Ludas Matyi közös rejtvénypályázatának hatodik fordulójában a szerencse

FALKNÉ T. A. RITÁ-ra
(1171 Budapest, Füzesabony u. 12.)
mosolygott.

Kedves olvasónk 2 személyes, 8 napos autóbuszos társasutazást nyert az olaszországi Lido di Jesolóba.

Ő már Jesolóban olvashatja a Ludast!

(A keresztrejtvény megfejtendő fősora a következő volt: Róma-Rimini körutazás.)

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

– MEGVALLOM ŐSZINTÉN, NEM ÍGY GONDOLTAM, HOGY A NEMZETISÉGIEK HÍD SZEREPET TÖLTENEK BE

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

NEMES ZOLTÁN RAJZA

